

İŞÇİLERİN SESİ

İRAK KUVEYT'İ İŞGAL ETTİ. TÜRKİYE'DE GREVLER ERTELENDİ

Irak Kurşun İşçilere

Irak'ın petrol boru hattını kapattı. Sınırına asker ve cephane yığınağı yapıldı. Girdik, giriyoruz derken Türk hükümeti karşı savaş ilan etti. ve Harb-İş grevleri yasaklandı. Irak kurşun işçilere sıkıldı.

Bu kısmi seferberlik yarın bütün grevlerin yasaklanması toplu sözleşmelerin iptali, en küçük direnişin, muhalefet hareketinin şiddetle bastırılması, insan haklarının askıya alınması, yeni bir şovenizm dalgasıyla yeni soykırım uygulamalarına gidilmesi. Yani tüm toplumun susturulması biçiminde gelişecektir.

Irak Kuveyt'i işgal etti. Irak'a karşı uluslararası boykot ilan edildi. Türkiye Irak'ın petrol boru hattını kapattı. Güney sınırına asker ve cephane yığınağı yapıldı. Savaş girdik giriyoruz derken, Türk hükümeti işçilere karşı savaş ilan etti. Ve ilk kurşun grevdaki işçilere sıkıldı.

Savaş deyince ilk akla gelen cepheye savaşın, ölen askerler, şehirden şehire atılan füzeler, bombardıman uçakları, karartmalar, seferberlik ilanı, kıtlık, karaborsa vs. vs. gelir. Bu savaşın biçimlerinden sadece biridir. Savaş her zaman bu biçimde sürdürülmez. Bizim ülkemizde uzun zamandan beri ilan edilen ve son günlerde yoğunlaşan bir savaş yaşanmaktadır. Bu savaş geçen hafta önemli görevlerde çalışanların -örn. hastanelerinin iptali, grevlerin Bakanlar Kurulu kararıyla yasaklanması, devlet dairelerinde üç vardiya çalışma sisteminin başlatılması vs. biçimlerde yürürlüğe girmiştir. Bunun adı kısmi seferberlik demektir. Bu kısmi seferberlik bugün lastik ve Harb-İş grevlerinin yasaklanması biçiminde uygulanmaya konurken, yarın bütün grevlerin yasaklanması, toplu sözleşme görüşmelerinin iptali edilmesi, en küçük direnişin, muhalefet hareketinin şiddetle bastırılması, insan haklarının askıya alınması, yeni bir şovenizm dalgasıyla birlikte yeni soykırım uygulamalarına gidilmesi, vahasıl tüm toplumun susturulması biçiminde gelişecektir. Yani savaş önce iç cepheye sürülecek cephe genişletilecek ve sonra emperyalist güçler uygun görürse dış cephelere taşınacaktır.

Devamı 10. Sayfada

İkiyüz altmış bir bin dokuz yüz elli dört lira

Yeni asgari ücret ikiyüz altmışbirbin küsur lira. İster harca ister sakla...

HABERİ 5 SAYFADA

SAVAŞA HAYIR!

İşçiler Platformu'ndan

ABD olmak üzere, emperyalist-künye'yi Irak'a karşı bir savaşın içine çabaları karşısında, öncelikle mekçiler olmak üzere, Türkiye ve halklarını "Savaşa Hayır!" de çağırıyoruz.

Büyük "şeyh" ABD emperyalistlerarası emperyalist güçleri de olarak Ortadoğu'da "efendilik" hah da arttırmaya çalışıyor. Irak'ı işgal ve ilhakı karşısında, bünanın hakimi iddiasıyla savaş açazırlanıyor. Irak'ı işgalcilikle suç en az hakkı olan ABD'dir. Sadece 10 yılda Grenada'yı ve Panama'ı etmiş, Libya'yı iki kez bombalason Ortadoğu'daki kargaşadan narak Liberya'ya asker çıkarmışın ve diğer emperyalistlerin, Orda işi yoktur, bölgeden ellerini idirler.

Devamı 10. Sayfada

DAŞ YOL, DENG, DEVRİMCİ CADELE, EMERİN BAYRAĞI, MEK, HALK DEMOKRASİSİ, DEF, İŞÇİLER VE POLİTİKA, LERİN SESİ, KOMÜN, MEDYA NEŞİ, SİYASET, SOSYALİZM, Nİ DEMOKRASİ, YENİ ÖNGÜ.

Sendikalar Platformu'ndan

günlerde ülkemizde, işçi sınıfımız kırmız açısından çok önemli siyasi onomik olaylar yaşanmaktadır. sal ve uluslararası tekelleri sermaye ile elele veren siyasi iktidar, haldaha fazla kârları, sömürüleri için enaryolara sürüklemektedir.

Ortadoğu denilince emperyalizmin can olan petrol akla gelmekte, dün olgibi bugün de emperyalist petrol tein çıkarları uğruna halklar birbirine ölmektedir. Bu oyunların en sonunrak'ın Kuveyt'e yaptığı müdahale nrası yaşananlardır.

Irak'ın Kuveyt'e müdahalesi sonrası mde emperyalizm tarafından Türk-savaş tehdidi altına sokulmuştur. emperyalizmin jandarmalığı rolü verilen ye'de bunun faturası hemen işçi siza ve halkımıza çıkarılmaya başlan-

Devamı 10. Sayfada

İSTANBUL SENDİKALAR PLATFORMU (TÜRK-İŞ, HAK-İŞ BAĞIMSIZ İSTANBUL SENDİKA ŞUBELERİ)

Memurlarda Sendika sancısı!..

Memur kitlesi eylemlerden sonra ne olacağı konusunda ağırlıklı kendileri dışında derneklerin "amirlerin" söyleyeceklerini merak ediyor. Eylemlerden sonra meydana gelen sürgün ve isten çıkarmalara karşı açılan bir tepki gösteremiyor, çünkü örgütsüz... Mücadeleci söylemlerle ortaya çıkan ve atamayla oluşturulmuş bir sendika kurma girişiminde bulunan Kam-Sen ve resmîleşme - yasallaşmayı esas alan temsilcilerini ilkesiz - şekilsiz seçimlerle oluşturulan Sendikalaşma Komisyonu farklı söylemler kullansalar da bir noktada birleşiyorlar.

HABERİ 2. SAYFADA

Sonbahar savaşları!

Bu oyun içinde oyunların sergilenmesi, irdelenmesi sonucunda karşımıza siyasal iktidar, MESS, Şeyket YILMAZ, TÜRK-METAL dörtlüsü ile çıkmaktadır. Daha oyunlar bitmemiştir. Önümüzdeki dönemde de bu oyunların yeni biçimleriyle karşılaşılacağı unutulmamalıdır. Özdemir-İş ve Otomobil-İş üyesi işçiler, Çelik-İş Sendikası üyeleriyle bu saldırı karşısında birlikte olmak durumundadır. Bu birikteliğe TÜRK METAL işçileri de dahil edilmeli, katılmalıdır.

Sendikal mücadeleden en önemli halkası sayılan metal işkolunda toplu sözleşme görüşmeleri yapılan törenlerle başladı. Metal işverenlerinin örgütlü olduğu MESS ve işçi sendikaları toplu sözleşmelere ilişkin düşüncelerini açıkladılar. Törenlerde yaşananlar ve Çelik-İş Sendikası'nın toplu sözleşme yapma yetkisinin görüşmeler arifesinde düştürülmesi, dönemin sert ve çetin geçeceği ve bu sürede çok yönlü oyun-

Devamı 7. Sayfada

Ortadoğu-İrak, Türkiye
• BÜĞÜN ORTADOĞU'DA SÖZ SAHİBİ OLMAK İÇİN KILIÇLARI KUŞANMAK GEREKİR. BU KILIÇLAR BAŞTA KÜRT ULUSU OLMAK ÜZERE ORTADOĞU HALKLARININ KANIYLA BULANACAKTIR.

Kristal-İş'te Genel Kurul
• NECATİ ALTUNKAYNAK: "BU BİR İHTİRAŞ GENEL KURULU" DİYOR

Çelik-İş'e Yetki Oyunu
• MESS VE SİYASAL İKTİDAR, ÇELİK-İŞ VE ÇELİK İŞÇİLERİNİ CEZALANDIRMAKTA TÜRK METAL İDEYEREYE SOKARAK SÖZLEŞME MASASINDA ÇELİK-İŞ GÖRMEK İSTEMEDİĞİNİ DİLE GETİRMEKTEDİR

Savaşa "Evet mi?"
• OTOMOBİL-İŞ SEFAKÖY ŞUBE KONGRESİNDE GENEL SEKRETER MAHMUT KARAKÖÇ "SAVAŞA HAYIR" BAŞLIKLILIK ÖNERGEYİ HASTA RALTI ETTİ

Sağra'da Direniş

Enerji işçileri düzen suyunda kürek çeken sendikacıların kaygısını deviriyor. Enerji işçileri başkaldırıyor.

TEK işçileri başkaldırıyor

TEK'te yaşanan özelleştirme sürecinde, bu politikaların ülke değerlerini uluslararası tekelere ve yerli işbirlikçilere peşkes çekme anlamı taşıdığı bir kez daha ortaya çıktı. Sarı sendikacılar, işçilerin tepkilerini, mücadelelerini düzen kanallarına aktırma gayretinde. İşçiler başkaldırıyor. Sınıf kardeşlerini de mücadeleye çağırıyorlar.

TEK Anadolu Yakası'nın özelleştirilmesi sürecinde yaşananlar, özelleştirme politikasının açık bir teşhir oldu. "Verimlilik, sermayeyi tabana yayma, yeni teknoloji, gelişme vb." demagogilerle gündeme getirilen bu politikaların, ülke değerlerini yerli yabancı şirketlere, tekelere peşkes çekme bir aracı olduğuna da kanıtlandı TEK'te yaşananlar.

Devamı 4. Sayfada

Memur sendikası; nasıl

Her gün sabahın akşama birlikte olan, hatta mesai saatleri dışında da beraberliklerini sürdüren, aynı sorunları aynı kaygılarıyla paylaşan memurlar kendi odalarından başlamak üzere servis servisi, işyeri işyeri örgütlenmeli ve gerçek bir sendikanın temel taşları buralarda atılmalıdır.

Bugün memur kitlesinin ağırlıklı tartıştığı konu bir memur sendikasının kurulmasıdır. İşçilerin özellikle geçtiğimiz yıl Mart-Nisan eylemlerinden bu yana elde ettikleri ekonomik kazanımların oldukça gerisinde kalmalarının da etkisiyle memurlar, kurulacak sendikadan her türlü sorunu çözeceği inancını taşıyorlar. Bu düşünce kimi zaman "Hemen, Şimdi, Burada Sendika" gibi sağlıklı olmayan ve acelsi bir anlayışa sivriliyor, karar-nameler diktasıyla yönetilen bir ülkede yaşadığımız, en küçük demokratik bir hakkın bile kitlelerin bu hakka sahip çıkması ve mücadeleyi göze almasıyla kazanılabileceği gözardı ediliyor. Grevli-toplusözleşmeli sendikalaşma hakkının elde edilebilmesi için gücünü gerektiğinde ortaya koyacak, memurların "ya bizim haklarımızı verir, ya da hepimiz iğten atın" diyebilecek ölçüde kararlılığı hedefleyen bir örgütlenme zorunludur.

İşyeri komitelerinde yaratılacak örgütlülükler işyeri türüne göre değil, memurların işyeri dışında bulunmaları da sahip çıkmalı, örneğin bir memurun tüm tamirat parası işyerindeki bütün memurların sorumluluğunda olmalıdır.

Hergün sabahın akşama birlikte olan, hatta mesai saatleri dışında da beraberliklerini sürdüren, aynı sorunları aynı kaygılarıyla paylaşan memurlar kendi odalarından başlamak üzere servis servisi, işyeri işyeri örgütlenmeli ve gerçek bir sendikanın temel taşları buralarda atılmalıdır. En basit sorundan en karmaşığına kadar, memurların kendi sorunlarına müdahale etme yeteneği geliştirilmeli, memurların yaşamlarıyla ilgili her karara katılmaları sağlanmaları mekanizmaları yaratılmalıdır. Yani önce sorun olanı yakalamak gerektirir. Memurların kendi sorunlarını çözmek için başka yerlerden, "amirlerden" direktif alma anlayışı kırılmalı ve her memur kendi işyerindeki sorunların "amiri" olmalıdır.

Açık ki memurların en geniş kitlesinin 657 gibi bir çelik çendere içinde, korkusuzca mücadele etmeleri mümkün değil, bu gibi bir cezayla karşılaştıkları zaman yalnız kalmayacaklarına inanmaları, ancak güven duyabilecekleri ve her türlü kararın oluşmasına katılabilecekleri yapılanmalara mümkündür. Bu güvenin oluşacağı en iyi yapı da memurların kendi işyerlerinde, mesai arkadaşlarıyla, kendi seçtikleri komiteler ve bunların temsilcilerinin yer aldığı platformlar biçimindedir. İşyeri komiteleri kurarak, memurların yemek sorunundan kreş sorununa, servis sorunundan mesailerin düzenlenmesine kadar, iç tüzük maddelerine karşı çıkmaktan, 657 zincirinin parçalanmasına kadar, ücretlerin düzenlenmesinden sendikalar aracılığıyla demokrasi mücadelesine katılmaya varana kadar tüm ekonomik, demokratik ve sosyal haklar için mücadele etmek çalışmalarını temelini oluşturmalıdır. İşyeri komitelerinde yaratılacak örgütlülükler işyerindeki her türlü soruna olduğu gibi memurların işyeri dışındaki tüm sorunlarına da sahip çıkmalı, örneğin bir memurun akan çarşının tamirat parası işyerindeki bütün memurların sorunu haline gelmelidir.

Bu komiteler sadece temsil seçmekle kalmayacak, yapılacak işlemleri de eğitim, örgütlenme, dış ilişkiler, mali ve hukuki sorunlar vb. gibi konularda alt komiteler oluşturarak her memurun çalışmaları omuz vermesini sağlayacak amaçlayacaktır.

Memur örgütlenmesinin temelini işyeri komiteleri örgütlenmesini yerleştirme anlayışı her şeyi birakılmı kitle çalışması yapalım biçiminde yorumlanmamalıdır. Bugüne kadar var olan dernek, sandık, platform, oda vb. yapılanmalar, böylece bir örgütlenme tarzının amaçları haline dönüştürülmeli, kitle bağları güçlendirilmeye çalışılmalıdır. Varolan örgütlülükler gerçek bir sendika mücadelesi için buldukları yerden kalkmaya devam etmeli, ortak amaç, bir memur sendikasının yaratılması için kalıcı yapılanmaların

temelinde örgütlenmek olan komitelerin yaratılmasını gidan yukan doğru ilerleyerek olarak görmemek gerekir. lerinin yaratılması için yu müdahale de gereklidir. lerinin yaratılması, platform, yapılanmalara teze kan e yaşamla beğlani kuracak mu çalışanlar sendikal hal nun bu anlayışla güçlendi kalagma mücadelesinin m den bir haline getirilmesi ların önünde durmaktadır

Bütün bunları yaparken toplumsal ve sınıfsal yelpede demokrasi mücadelesinde memur sendikasının görevi ması ve bu tartışmalar işyeri

memur sendikasının yaratılmasının açığı çıkarılması b edilememelidir. Nasıl bir sil bir sendika sorunu mu toplantılarda, dergilerde murların özel sorunlarına cadesinin kesitliği no içinde aranmalıdır. Memu runların üzerinde yükse sendikası tartışmaları, b bölücü bir nitelik taşıyan irdelemeden, yani insan malzemeyi tanımadan, l nasil, nerede ve hangi c

memur sendikasının yaratılmasının açığı çıkarılması b edilememelidir. Nasıl bir sil bir sendika sorunu mu toplantılarda, dergilerde murların özel sorunlarına cadesinin kesitliği no içinde aranmalıdır. Memu runların üzerinde yükse sendikası tartışmaları, b bölücü bir nitelik taşıyan irdelemeden, yani insan malzemeyi tanımadan, l nasil, nerede ve hangi c

memur sendikasının yaratılmasının açığı çıkarılması b edilememelidir. Nasıl bir sil bir sendika sorunu mu toplantılarda, dergilerde murların özel sorunlarına cadesinin kesitliği no içinde aranmalıdır. Memu runların üzerinde yükse sendikası tartışmaları, b bölücü bir nitelik taşıyan irdelemeden, yani insan malzemeyi tanımadan, l nasil, nerede ve hangi c

memur sendikasının yaratılmasının açığı çıkarılması b edilememelidir. Nasıl bir sil bir sendika sorunu mu toplantılarda, dergilerde murların özel sorunlarına cadesinin kesitliği no içinde aranmalıdır. Memu runların üzerinde yükse sendikası tartışmaları, b bölücü bir nitelik taşıyan irdelemeden, yani insan malzemeyi tanımadan, l nasil, nerede ve hangi c

memur sendikasının yaratılmasının açığı çıkarılması b edilememelidir. Nasıl bir sil bir sendika sorunu mu toplantılarda, dergilerde murların özel sorunlarına cadesinin kesitliği no içinde aranmalıdır. Memu runların üzerinde yükse sendikası tartışmaları, b bölücü bir nitelik taşıyan irdelemeden, yani insan malzemeyi tanımadan, l nasil, nerede ve hangi c

Eğer bu sadece bir tabele sendikası değil, grevli toplu sözleşme bir sendika hakkı isyorsa, böyle bir sendika kararname diktatörlüğü altında yaşayan ülkemizde ancak geniş kitlelerin aktif mücadelesiyle kazanılabilir.

Memurlarda sendika sancısı

Geçtiğimiz temmuz ayı sokaklar, işyerleri memurların yürüyüşleri, gösterileri ve sloganları ile canlandı, renklendi. Memurların 10 yıl sonra kitlesel bir biçimde protesto gösterilerine girişmelerinin görünürdeki nedeni yüzde 25 gibi komik bir oranda belirlenen Temmuz zammıydı. Fakat eylemler bir yandan İstanbul dışında başka illere de sıyrarken, ortak talepler de "grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı" eksenine oturdu. Henüz Temmuz zammı açıklanmadan önce 25 Haziran'da İstanbul Kamu Çalışanları Sendikal Haklar Platformu tarafından düzenlenen üç bin kişilik gösteri daha sonra hatıralara değişik biçimlerde devam etti ve tüm kamu-yunun dikkatini memurların üzerine topladı.

Memur eylemleri bir süre sonra ilk hızını yitirdi. Örgütlenme çabalarıyla birlikte dağınıklık ve şaşkınlık da yaşanmaya başladı. Kimi işyerlerinde meydana gelen sürgün vedisipin cezalarına karşı ciddi bir tavu geliştirilemedi. Sendika kurma, sendika kurma için kurucu kurullar oluşturma çalışmaları hız kazandı. Bu arada Kam-Sen isimli bir "sendika" başvurusu yapıldı. Birkaç aya kadar yapılması planlanan bir başka "sendika" başvurusu da kapıda. Eylemlere katılan memur kitlesinin büyük bir kısmı halihazırda "sendika" girişimlerinin dışında. Bundan sonra ne olacağı tartışan, çözümler arayan kesimlerin yanı sıra çoğunluk kenardan izlemeyi yeğliyor.

AKRABA EVLİLİKLERİNİN SAKAT ÇOCUKLARI

Ağırlıklı belediye memurlarına dayanarak eylem süreci içinde "Biz kitlelerin öncüsünüz, artıçsınız değil, radikal kararlar almak ve bunları uygulamak zorundayız, bizden başka mücadele eden yok, bizden başka herkes tekkeci"dir diyen bir anlayışın, 30 küsur kişilik bir listeye başvurusunu yaptığı Kam-Sen, memurlar tarafın-

Eylemler sürecinde başlayan tartışmalar, kitlesel gösterilerin azalmasından sonra aratarak devam ediyor. Memur eylemleri ağırlıklı kendiliğinden bir hareketlilik olarak değerlendirilirken, bu kendiliğindenlik içindeki bilinçli olan yan, yani aylardır kimi işkollarında sürdürülen dernek ve sendika kurma faaliyetlerinin rolü gözardı edilmemeye çalışılıyor. Memur kitlesi eylemlerden sonra ne olacağı konusunda ağırlıklı kendileri dışında derneklerin, "amirlerin" söyleceklerini merak ediyor, bekliyor. Eylemlerden sonra meydana gelen sürgün ve işten çıkarmalara karşı açılan bir tepki gösteremiyor, çünkü örgütsüz.

Eylemler sürecinde İstanbul'da memurlara önetilerek eden iki ayı oluşturmaya çıktı. Bunlardan biri, Ma-Der (Maliyeciler Derneği), PTT ÇAYAD (PTT Çalışanları Yardımlaşma Derneği), Egit-Der, TMMOB, Tabipler Odası, Teknik Sağlık Mensupları Derneği, Belediye Memurları Sendikal Komisyonu, Demiryolları Faal Memurlar Derneği gibi memur dernek ve odalarının yer aldığı İstanbul Kamu Çalışanları Sendikal Haklar Platformu, İstanbul'daki çeşitli memur kesimlerinin temsilcilerini kapsayan bu platform 25 Haziran'daki Çağaloğlu yürüyüşü, Sultanaahmet gösterisi yanında çeşitli işyerlerinde

Kamu çalışanları Sendikal Haklar Komisyonu'nun da desteğiyle Sultanaahmet'te bir araya gelen memurlar, sendika taleplerini tekrarladılar. 20 kadar memur gözaltına alındı.

dan genel kabul görmüyor. Kam-Sen başvurusunu herkesten önce yapı ve tüm memurları üyeye olmaya çağırıyor. Ama memur kitlesi atamayıyla oluşan Kam-Sen kurucularının nasıl belirlendiğinden, kimlerden ve hangi ölçütlerle oluşturulduğundan habersiz. Bu girişim gerçek bir sendikalaşma

hareketi önünde engel teşkil eden, dar grup çıkarlarına hizmet eden bir anlayışın ürünü olduğu düşünülürse ağır basıyor. Kam-Sen'in nasıl bir sendikal anlayışı savunduğu ve sendika hakkının kazanılması için nasıl bir program izleyeceği bilinmiyor. Böyle "yangından mal kaçırır" gibi alelacele kurulan bir sendika güven vermiyor memur kitlesine. Kam-Sen herkeste "üye olun" çağrısında bulunuyor ve kendini tüm kamu çalışanları sendikası olarak tanımlıyor. Kam-Sen bir işkolu sendikası değil, farklı işkollarının temsilcileriyle oluşturulduğu için bir konfederasyon başvurusuna benziyor. Konfederasyonlar tek tek insanları değil, sendikaları üye yapabilirler ancak. Ama ortak yerde üye yapılacak başka memur sendikası da yok.

Belediye Memurları Sendikalaşma Komisyonu'nda sendika başvurusunun eşliğinde. Böyle bir başvurunun çalışmalarını yürütenler içinde bulunduğu Kamu Çalışanları Sendikal Haklar Platformu'nda bu durumu tartışarak kaygısı taşınması platformunda çekilen yer yer aldıkları sonucunu doğrular. Memur eylemleri içinde adı duyulmayan komisyon, gücünü ağırlıklı temsilci seçiminin yapılmasına harcadı. Belediye birimlerinde yaptıkları seçimlerden çıkan temsilcilerle kurucular kurulu oluştu. Kurulların seçime olumsuzluğu gibi görüldüyorsa da grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadele görevini önüne koymayan bir komisyonun yaptıkları seçimlere, üstelik çok küçük bir memur kitlesinin katılımı bu seçimlerin göstermelik niteliğini ortaya koyuyor. (Örneğin İSKİ'de 2000'e yakın memurun sadece 200'e yakın bir bölümü temsilci seçimine katıldı. Adaylar gönüllü olarak ortaya çıktıkları ve sadece 200'e yakın memurun oylarıyla seçildiler. Bu temsilcilerin memur kitlesinin ne kadarını temsil edebileceği, ya da gerektiğinde mücadeleye sokabilecekleri bilinmiyor.)

Sendika komisyonu, "önce örgütlenelim" anlayışıyla kitlelerin mücadeleye katılmasına önderlik etmekten kaçınmaktadır. Bu anlayış sonucunda, Temmuz eylemleri sürecinde kitlelerin gerisinde kalmıştır ve bu açığı seçimlerle kapatmaya çalışmıştır. Seçimler sonucunda oluşan kurucular kurulu da birçok samimi ve kararlı memurun yer alması umut vericidir. Ancak umudun gerçeğe dönüşmesi mücadeleye bilincinin yakalanması, bu bilincin siyasi çıkar ve kuyrukçuluğa izin verilmemesiyle mümkündür.

Komisyonun tavrı, memur önderleri arasında Egit-Der'in içinden çıkan bir grup öğretmenin, öğretmen kitlesinin iradesini hiçe sayarak Eğitim-İş başvurusu yapması ile ilişkilendiriliyor. Sendika hakkının kazanılması için mücadele örgütlenmesinden çok yasal boşluklardan yararlanarak kazanılmaya çalışılan, temel olarak suçlanıyor. Bir Egit-Der yöneticisi bu konuda şöyle diyor: "Güney

İzmir'de memurlar sessiz kaldı

(İşçilerin Sesi-İzmir) — Temmuz ayı yüzde 25'lik ücret zammını az buldukları için sokağa dökülen kamu çalışanlarının eylemlerine sahne oldu. Maas zammı konusundaki ilk talebi İzmir Tabip Odası bir ay öncesinden başlattığı kampanyayla dile getirdi. Oda üyesi hekimler imza kampanyası başlattılar ve 300 kadar sağlık çalışanı Başbakan'a yüzde 100 artış isteyen telgraf çektiler. İzmir Tabip Odası'nın talebi kısa sürede diğer odalar ve derneklerden destek buldu. 28 Haziran'da İzmir'deki dokuz hastanede 11.000 sağlık çalışanı yemek boykotu yaptı.

Halkın geniş desteğini toplayan İzmir memurları "biz de varız" diyorlar.

Eylemden bir gün sonra Buca ve Tepecik SSK hastanelerinden sekizi hekim dokuz sağlık çalışanına çeşitli illere sürgün edilikleri tebliğ edildi. Olay İzmir Barosu ve çeşitli demokratik kitle-örgütleri tarafından kanadı. İzmir'de örgütlü 25 sendika temsilcisi Tepecik SSK Hastanesi Başhekimlik binası önünde basın açıklaması yaparak, sağlık çalışanlarını maas zammını ve grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için sürdürdükleri mücadeleyi sonuna ka-

dar destekleyeceklerini açıkladılar. Sonraki günlerde Tabip Odası yönetimi ve 100 kadar sağlık çalışanı, Başhekim ile görüşme istidiler. Başhekimin yerinde bulunmaması üzerine Oda Başkanı Ahmet Karaman, sağlık çalışanlarını Başhekimin ihbar ettiği, sürgünlere karşı mücadeleyi sürdüreceklerini söyledi.

Sağlık çalışanları ile başlayan ve ülke çapına yayılan eylem dalgası İzmir'deki diğer kamu çalışanlarını da etkiledi. 12 Eylül'den bu yana İzmir'de ilk kez, polislin panzerli, çelik kuvvetli önlemine rağmen 4 bin memur sokaklara çıktı. "Memur köle değildir", "Sendika hakkımız söke sö-

Memurlardan basın

"Çağdaş örgütlü"

Biliniyor ki Devlet, işyeri ailiye gördürür. Yurt varlarını çözmeyi veya çözümler aracılığı ile yapar ki, Devlet anlayışları farklılar, çalışanların anlayışları olarak haklar tanınmıştır. dünden bugüne tüm hükümetlerin işlerini görme haklarını çözememiş, sürekli baskı politikasıdır. Çok öykünlük Demokrasilerinde memur bilginine gelişmişken, bilirdi, hatta yok denecek Memurlar örgütsüzdür. işle "bordro mahkûmları hükümet ise memurların si konusunda şimdiki kavgaları kaldırmadığı gibi sonelli örneğinde olduğu sanların birliğini bozuyor. Bu durum örgütlenmesinin önünü alıyor. Bu durum artık bitmez demez.

Mahkûmiyet bilmediler. "Çağdaş insan, örgüt Bunun bilincinde olan bilmez, alını" şiarından çağdaş anlayışlara uygun lenmek istiyoruz. Emeğ pazarlamak istiyoruz. Söylü biliyoruz. Çözümü biz biliriz. Çözümü "Çağdaş sendika ile olacağız. Biz sendika, hem de grevlemler bir sendika istiyor. Bunun için İstanbul'da Odalar içindeki çalışanlarımızı birleştirmeye, sendeyle birlikte yürütmek dük. Bu mücadeleyi örgütüm içinde yürütmek üzere DİKAL HAKLAR KOORDİNASYONU oluşturduk da açıklıyoruz.

Tüm emekten ve demer na olan kişi, kuruluş, işyeri

Devamı 11. Sayfada

Devamı 10. Sayfada

Devamı

Avrupa'nın emperyalist sisteme entegre oluş, Sovyetler'deki değişim, emperyalizmin yeni kalar üretmesine neden oluyor...

Ortadoğu- ak, Türkiye

vey tehdit bilmistir. Tehdit bilmektir" bu sözler Re- linden tek yetenekli siyasi ahsattığı Teacher'e ait. Gü- n anlamı Ortadoğu, Asya ve tadoğu da yeni dengelerin nmede yolsuzluk, rüşvet id- den Pakistan'dan "sivil ekileti Benazar Butto gö- edildi. Parlamento askiya oğu da gelişmelerin yerli ye- için böylece ilk kart Pakis-

• **Jeo-stratejik önemi olan Körfez, Batı ekonomisinin candamaları olan petrol akışının sağlandığı yerdir. Böyle bir yerin kontrolü Irak'a Körfez İşbirliği Konseyi üyesi ülkeler üzerinde hegemonya kurmasını sağlarken, konseyi işlevsizleştirerek Ortadoğu'nun nabzını yakalama imkânını vermektedir.**

tehdit unsuru olarak kullanmış Kuveyt'i- ten bu adaları talep etmiştir. Bu talep "tarihsel" olarak da gerçekleştirilmiştir. Daha sonra İsgal ve ilhak gündeme gelmiştir.

Jeo-stratejik önemi olan Körfez, Batı ekonomisinin can damarı olan petrol akışının sağlandığı yerdir. Böyle bir yerin kontrolü Irak'a Körfez İşbirliği Konseyi üyesi ülkeler (Kuveyt, Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri, Umman) üzerinde hegemonya kurmasını sağlarken, konseyi işlevsizleştirerek

ranı ile Irak'a karşı uluslararası yaptırım ve ambargo sürecine giren NATO ambargonun kalıcı olmasını İslamî abluka ihtimalinin gözönünde bulundurulması doğrultusunda kararlar alınmıştır. Arap dünyasında olağanüstü toplanan Arap zirvesi sonucunda 10 bin kişilik askerî gücün oluşturulması kararı alınmış ve Mi- sir ve Fas askerlerinden oluşan ilk bölüm Suudi Arabistan'a yollanmıştır. Körfez saatli bomba gibi infilak saatini beklemektir. Körfez tarihinde en büyük askerî yığınağın olduğu bir dönem yaşanmaktadır. Bunun Ortadoğu halkları için anlamı ölüm, açlık, yoksulluk, köleleştirme olduğu bilinmelidir.

Doğu Avrupa'nın emperyalist-kapitalist sisteme entegre oluş süreci, Sovyetler'de derinleşen değişim (kapitalizmin restorasyon süreci) emperyalizmin ekonomik, siyasi, askerî, ideolojik yeni stratejik politikalar geliştirmesine yeni projeler üretmesine neden olmaktadır. Emperyalist-kapitalist sistem Doğu Avrupa'nın atomizasyonu ile birlikte Sovyetler gibi büyük ve verimli bir pazara ait projeler geliştirmektedir. Doğu Avrupa ve Sovyetler'de yaşanan çözüme (emperyalist-kapitalist sistemin istemleri doğrultusunda ekonomik, siyasi, askerî gelişmeler) "kuzay tehlikesi" yerini, yeni tehdit alanları değerlendirilmesine bırakmıştır. NATO, Londra zirvesinde ABD onaylı İngiltere başbakanı tarafından "Güney tehditi"nin anlamı, Asya, Ortadoğu, Afrika halklarının emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinin yok edilmesidir. Bunun ilk provasında bugün Ortadoğu'da yapılmaktadır. Böylece bir projenin gerçekleşmesi için Sovyetlerle Malta ve New-york zirvesi ile konsensus sağlanmıştır. Körfez krizi çıktığında NATO kurmaylarının yeni tehdit alanlarının belirlenmesi gerekliliğini bir kez daha vurgulamaları boşuna değildir.

Doğu Avrupa ve Sovyetler'deki "sistemin" erimesiyle, emperyalizmle ezilen halkların gelişiminin daha da artacağı mücadelesinin daha da keskinleşeceği yeni bir döneme giriyoruz.

Sahnede emperyalizmin şeker ve sopa politikası rol alıyor. Emperyalist-kapitalist sistemin isteklerini yerine getiren Doğu Avrupa ve Sovyetler'e şeker politikası (ekonomik yardım krediler, teşvik primleri, yatırımlar) uygulanırken emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleye veren ezilen halkların mücadelesinin engellenmesi için sopa politikası bundan böyle bütün şiddetli ile uygulanacaktır.

Malta ve New-york zirvesinden sonra bölgesel savaşların önem kazana- cağı bir döneme giriyoruz. Uluslararası planda dünyanın yeni şekli alısına gebe bu gelişmelerden Latin Amerika, Asya, Afrika, Ortadoğu halkları bütün

Devamı 9. Sayfada

Bunlar yasaklanmamıştır!

• Armutlu'da polis desteğindeki belediyenin gecekondular yıkmaya girişimi. Devletin "Yasaklanmamış Öldürme biçimlerinden" biri. Milya işbirliğine (ezgâhlanan oyunlarda devlet güvenliği) güçlen savunmasız halkı öldürmeye kadar varan özgürlükleri (!) kullanmaktan çekinmiyorlar.

• **Öldürmenin pek çok yolu vardır. Cihangir'deki gibi, Küçükarmutlu'daki gibi... %25 ücret artışı, 262 bin lira asgari ücret verilerek... "O topraklar üzerinde yaşayan herkes Türk olmak mecburiyetindedir. Aynı bir halk olarak düşündüğünüz takdirde onların aleyhine olur" mantığını hayata uygulayarak...**

• **Öldürmenin yasaklanmamış pek çok yolunun olduğu her yerde, yaşamı savunmanın yasaklan- mış da olsa pek çok yolu vardır. Yeter ki yaşamı savunmak için ölmenin yasaklanmamış pek çok yolu göze alınabilsin.**

"Öldürmenin pek çok yolu vardır. İnsan -birinin karnına bir bıçak saplayabilir, elindeki ekmeği alabilir, hastalığı iyileştiremeyebilir, birini kötü bir evde yaşama zorlayabilir, ölesiye çalıştırabilir, kendini öldürmeye itebilir, savaş yollayabilir vb. Bizim devletimizde bunlardan pek azı yasaklanmıştır" (B. Brecht)

Bizim devletimizde de öldürmenin pek çok yolu vardır. Ve bunlardan pek azı yasaklanmıştır. Biz bu yollardan Temmuz ayı içinde kullanılan bir kaçını sergilemeye çalışacağız.

Öldürmenin yasak olmayan pek çok yolu vardır...

12 Temmuz gecesi, Cihangir'de olduğu

gibi, 20 yaşlarında iki genç, Alper ve Gülay iki hafta takip edilip, bir evde kaldıkları sırada gözyaşartıcı bomba ve kurşunlarla yasal yollardan öldürülebilir...

Ya da Küçükarmutlu'da olduğu gibi geceyansı insanların evleri basılıp, onlara eziyet edilebilir ve direnen gecekondulu insanlar yayılm ateşine tutularak vurulup öldürülebilir.

Öldürmenin yasak olmayan pek çok yolu vardır...

Büyük holdinglere, bankalara, ihracatçılara trilyonlarca liradan verildiği ülkemizde, memurlara ve sözleşmeli personele enflasyon oranının da altında %25 ücret artışı verilecek, asgari ücret 262 bin lira olarak belirlenip çalışanlar sefaletle mahkûm edilerek yavaş yavaş öldürülebilir.

Ya da kimi sendikaların yetkisi bilgisayar oyunlarıyla düşürülüp, kimi yerlerde de işkolu değişikliği ilan edilip işçiler, faşist sendika yönetimine mecbur edilerek de sürdürülebilir...

Bir ülkede cumhurbaşkanı olabiliş, tüm toplumsal kesimler tarafından mahkûm edilen, Anayasa Mahkemesi tarafından "Yalnız Olağanüstü Hal Bölgesini değil, tüm ülkeyi kapsıyor" gerekçesiyle esastan incelenmeye alınan 424 ve 425 sayılı karar- nameleri savunmak için, "Bunun değiştirilmesince, yanlış yorumlanmasında imkân veremeyeceğiz. Bu konuda kararlı olduğumuz burada cümle alemine ilan ediyorum" (26 Temmuz) ya da "Eğer bu demokratik sistem o ülkenin bütünü için tehdit ediyor- sa, böyle demokratik sistem olmaz" (17 Temmuz), "Demokrasi, insan hakları gibi çok kolay birtakım bahanelerle bu yapı- tığımız tedbirleri geri çevirmek isteyenler

var. Biz memleketin bütünlüğünün karşısında olan her şeyin karşısındayız ve mutlaka ezereziz" (26 Temmuz) gibi demeciler verip tüm Anayasal kurumları, sendikaları, kitle örgütlerini, tüm halk kesimlerini ezmele tehdit ederek de bir ülkede yaşayan insanlar yok sayılabilir.

Ya da "Aynı bir halk olarak düşündüğümüz takdirde onların aleyhine olur" (17 Temmuz) diyerek, 8-9 milyon Kürt'ün "lehine" olan şeyler düşündük de yasaklanmamış bir yok etme kampanyası sürdürülebilir.

Ya da "Biz basın üzerinde herhangi bir tehdit yapmış değiliz. Bir tane matbaanın kapatılmasından başka" (Özal - 17 Temmuz) diyerek, kendi TRT'sinde bile SS kararnamelemlerini gücüne tek yanlı yayın yaparak; (Bak. 1 Ağustos Cumhuriyet / Cüneyt Arca'yı) hem defunları yaparken diğer yandan kimi basın-yayın araçlarını emperyalizmin sadık bendesi olan İngiliz işadamlarına pazarlayarak da bir halk susturulabilir...

Emekçilerin sesini çıkarması bir yana, işinize gelmeyen işveren dernekleri ve temsilcileri hakkında ya da seçime gelen baro yöneticileri hakkında savcılara talimat verip davalar açtırılarak da boğulabilir bir ülke...

Öldürmenin yasaklanmamış pek çok yolu vardır...

Yeni Celtek maden ocaklarında Şubat ayında meydana gelen patlamadan sonra yüzlerce madenci işten atılarak, toplamda kalan 59 işçinin ölümü madenden çıkartılmayarak tüm madenci ve aileleri carresizlikle öldürülebilir.

Devamı 10. Sayfada

Gecekondularda direniş

• **Arazi mafyası - polis işbirliğine karşı gecekondular halkı direniyor...**

23 Temmuz gecesi telsizler, Küçükarmutlu'da gecekondular halkının, operasyon yapmak için mahalleye giren polisleri taş ve sopalarla mahalleye sokmadığını haberliyordu. Küçükarmutlu halkı, yıllardır evlerini ellerinden almak için kendilerine her türlü baskı ve zulmü uygulayan arazi mafyasına karşı taşla sopayla direnişlerdi. Mafyacılarla işbirliği içinde olan, birkaç gecekondular sahibinin de her türlü uygulamalarına karşı koymuşlardı. O gece polis bir keresinde Küçükarmutlu halkını teslim almaya çalıştı; arama adı altında mahalle sakinlerini geceyansı evlerinden çıkartarak tartağlamaya başladı. Halk buna karşı direnince de silahlarını ateslediler. Bir seyyar satıcıyı öldürüp 10'dan fazla gecekonduluyla yaraladılar. Gecekondular da silahlarla karşı taş ve sopalarla karşı koyup polisleri mahallede sürüp attılar. Polis yetkilileri bu bozgunu çeşitli demecilerle geçiştirmeye çalışırken, yaşlı - genç, kadın - erkek tüm gecekondular halkı taşlarını ve sopalarını ellerinden bırakmadılar, polis ve mafya işbirliğinin yeni saldırılarına, oyunlarına karşı hazır kaldı bekliyorlar. Çünkü onlar kendi sorunlarına sadece kendi güçlerine güvenerek çözebileceklerini öğrendiler, biliyorlar.

SUSUZLUK EN YAKICI SORUN

Ertesi gece Esenler, Atışalani, 100. Yıl, Kemer, Birlik, Kazım Karabekir gibi birçok mahalle halkı sokaklardaydı. Aylardır suları akmayan bu mahalle sakinlerinin sabrı taşmıştı. "Su yoksa yol da yok" diyen gecekondular, B-5 yolu dışında tüm mahalle yollarını ateşlerle, barikatlarla kestiler, polis-jandarmayla çatıştılar. Olaydan birkaç gün sonra bu mahallelere gittik. Ellerinde bidonlarla, kovularla, ağrılı kadın ve çocukların oluşturduğu mahalle sakinleriyle karşılaştık. Bizze aylardır gelmeyen suların, bitilen çocukların, su taşımaktan dolayı sakatlanan kadınlardan, tanker başında çıkan kavgalardan, hastahırlardan söz ettiler. Birlik Mahallesi'nde koşarak yarıncıya gelen diliz bir adam, bize, el-kol işaretleriyle, 24 Temmuz gecesinde, yolları nasıl kestiklerini, nasıl barikat kurduklarını anlatmaya çalıştı sevinç ve gururla.

"Sustuk, susuz kaldık"

İstanbul'da su sorununu en yakıcı yaşayan yerlerden bir Sarıyer. Ama Sarıyerin lüks villaları, otelleri değil, Derbent, Pınar, Dağdelen, Poligon, Kocataş, Farahever, Omurtepe mahallelerinde kuru gecekondular. Gecekondular halkı "sustuk, susuz kaldık, artık susmayacağız" diyor.

"Halkevlerin başlattığı kampanya doğrultusunda evtoplanları yaklaşık 1 aydır süyor. 11 Ağustos günü çoğunluğunu kadınlardan oluşturdugu 500 kişilik kadın imzalı bir dilekçeyle Sarıyer Belediye Başkanı İhsan Yalçın'a verdi. Yapılan tartışmada "Siz sorunlardan yakınmak için değil, çözüm bulmak için buradasınız" diyen Sarıyerliler ev topolanlarından öncelikli önemi den ve yanlarında getirmişlerdi. Sarıyer'in yeraltı hatlarına inen su kaynaklarının herkeşe yeleneceği ortaya çıkmıştı. Çıkarılan suların tepsi mahallelerde kurularak sağlıklı ve hacimli depolara muhafaza edilmesini, depoların sebekelere borularla bağlanmasını, eşkiyan boruların derhal yenilenmesini, su pompalarının motopompları lakıyve edilmesini, genel çeşmelerin yapılabilmemesi ve su depolarının sorunlar karşısında topu ANAP İktidarına atan tavına başvurdu. Parasızlıktan yakınıl. Ancak Sarıyer Festivali'ne gelen Ferdi Tayfur'a ödenecek 40 milyon, futbolcu transferine harcanan 1.5 milyar kendisine anımsatıldığında diyecek bir şey bulamadı. Geniye topu İSKİ'ye almak kâlıyordu. Sarıyerliler, "Göreve talip olduğumuz, suyu seçtik. Bizim temsilcimizsiniz. Gelir, bunun onununu yaşayın ve İSKİ'ye birlikte gidelim, derdimizi birlikte anlatalım" dediler. Başkan "Zinsiz yürüyüş olur, halkı kıskırtıyor derler" diyecek oldu, ama bu kimsenin inandırıcı gelmedi. Bayrampaşa'da yapılacak seçimlerin sonrasındaki birlikte İSKİ'ye gitmeye söz verdi. Sarıyerliler "İşin peşini bırakmayacağız" Başkan'ı diyerek dağıldılar.

giz de...

Manallelerden zorla ayrılıyor. Ertesi günlerde Gazi Mahallesi ve Halkın sakinlerinin çeşitli eylemlerinin gerçekleştirildiği öğrendik. Yıllardır büyük bir sabırla sorunlarına çözüm bekleyen gecekondular artık daha fazla bekleyemeyecek noktadalar. Su sorunu bunların en yakıcısı. Sırada daha birçok sorun var. Ve bütün bu sorunların çözümü, gecekondular halkının kendi sorunlarına sahip çıkması ile mümkün. Önümüzdeki dönemde gecekonduların daha fazla gündemde olacağı ve toplumsal muhalefet içinde bir yerle sahip olmaları beklenmelidir.

Devamı 10. Sayfada

Halkevleri 11. genel kurulu yapıldı

Halkevlerinin 12 Eylül 1980'den sonraki kuruluş ve örgütlenme aşamasındaki ek- sik ve hatalı yaklaşımlar, süreç içerisinde giderilemediğinden, bu ekvik ve hatalı yaklaşımlar Halkevleri 11. Genel Kurulu'na da birbircinde yansdı.

11. Genel Kurul öncesinde, Halkevleri'nin "örgütlen" olduğu bölgelerdeki delegelerin katılımı ile genel kurulda seçilecek Halkevleri yönetim kurulunun belirlenmesi için bir komite oluşturuldu. Oluşturulan komitenin yürüttüğü tartışma ve çalışmalar sonucunda "ortak" liste oluşturdu. Oluşturulanlistenin desteklenmesi ilke kararı olarak açıklandı. Genel Kurulum sonucunda ki oyların dağılımı bir adayın ismi- nin çıldığına ortaya çıkardı.

Halkevleri mücadelesinde pratiklik pek yaran olmayan tartışmaların ve küllistenin ağırlıklı olarak işlediği sürecin sonucunda, 15 Temmuz günü genel kurul, Keçiören Belediyesi Kültür Sarayında saat 10.00'da Halkevleri Genel Başkanı Ahmet Yıldız'ın açış konuşmasıyla başladı. Ahmet Yıldız, 12 Eylül'ün Halkevleri ve Halkevçiler üzerindeki baskılarını, Türk - İslam sentezine karşı laikliğin savunulması gerekliliğini, değişen dünya ve Türkiye'de Halkevleri tüzüğünün geri, soven ve anti-demokratik yönlerinin gündüzte koşullarına göre yeniden düzenlenmesi gerektiğini değinerek konuşmasına devam etti.

Daha sonra konuşmuşlardan Eği- Der Genel Sekreteri Kenan Görgülü, bütün yaşadıklarımızın temelinde 12 Eylül faşizminin olduğuna değinerek, 12 Eylül faşizmine ve 12 Eylül'ün hukukuzlu- ğuna karşı mücadele edilmesi gerekliliğini dile getirdi. Konuşmasına, öğretmenlerin yaşadıkları sorunları ve bu sorunların nasıl aşılabileceğini anlatarak devam eden Görgülü konuşmasını, "Tüm memurların grevli, topla sözleşmeli sendikal haklarını elde edebilmeleri için, memurların yerleri olan ve güçlerini doğrudan de reyve sokabilecekleri sendikal haklar komisyonlarında örgütlenmelidirler" diyerek konuşmasını bitirdi.

Konuşmacılardan LHD Genel Sekreteri

Devamı 10. Sayfada

İgesi, Bubiyan ve Küçükver- nin kendisine ait olduğunu id- di. ABD, Bubiyan ve Küçükver- nelerle Irak, Kuveyt sınırına askerî güç kullanma tehdidi nüç elde etti. OPEC toplantı- ota, varil başına 21 dolar ola- dıldı. (Geçen yıl OPEC tara- olar fiyat tesbit edildiği halde Birleşik Arap Emirlikleri kota dütümlü varil başına 14 dolara (mıstı!))

PEC'te Irak'ın başansı sorun- inini çözmeyi, Arap diplomatik baskısı ve Devlet aracıyla sonuç vermedi. Irak, Ku- etti.

HALEPCİ SALDIRGANLIK

Kuveytli İsgal ve ilhakından bu gerekçelerinde altında, ekono- kların çökmesi, geo-stratejik nedenler yat-

rupa ve Sovyetler Birliği'nde de- ğişimler, bölgede an beri devrede olan ilişkileri iş, bölgede "güç" boşluğunun a neden olmuştur. Freneyliç' iadan kaldırmıştır. Bu durum yeniş askerî ve siyasi manevra çıkarmıştır.

bölgede güç merkezi olmak ve daki gelişmeleri istenilen yön- de geçirmek için gerginleştiril- andırıcı bir politika izlemiştir. esinin Bağdat'ta gerçekleştirilmesi başansı gibi) Arap dünyasının zığı ve kendi içlerindeki sorun- zıdır, Irak'a böyle bir stratejik yapma zamini oluşturmuştur.

buğde bir güç odağı olması ile sırs ve Suriye arasında yakıla- dı. Arap dünyasının Doğu Ak- dında Misir ve Suriye ilişkile- imeler karşısında Irak'ın, Kör- ül altına alarak karşı dengeyi gerektiriyordu. Bu aynı zaman- derliğine sıvanmasının güç göe-

Körfez çıkış yolu olan Sattü- poli, FAO yanmadasının güney- kalan Kuveyt'e ait Bubiyan ve bân adalandır.

sekiş yıl süren savaşın neden- Sattülarar su yolu üzerindeki k sorunu, İran'ın adaların den- alınması girişiminde Irak'a mü- yeyeceğini bildirmesiyle göre- öneminin yitmiş. Irak'ın askerî olanağını artırmıştır.

gari ücret: e sefalet

20 ve 24 Temmuz 1990 toplantılarını sürdüren "Tespit Komisyonu" çalışarak belirlendiği asgari ücret 414.000 TL olurken, net 261.954 TL şeklinde... işçileri birlikte yaşamını sürdüren olarak tanımlanan asgari ücretin tek başına idame ettirebilirdi de değildir. Bu ücretin ve Türk-İş temsilcileri tarafından tespit edilen ücretin, reel ücret endeksi de 1963 yılı kabul edildiğinde, 1990 yılı asgari ücret endeksi 55,6 ol-1989 ve 1990 yıllarında tespit ret düzeyleri, reel olarak, güne kadar tespit edilen ücretlerin, reel değerlerinin de göstermektedir. Bu da göstermektedir ki asgari ücret alan bir işçinin çok daha altında nominal olarak asgari ücreti gözüktüğü de bu ücret, 1963 yılına uygulanmasıyla yarı yarıya bir düşüşü ifade etmektedir.

Çalışanlar, "Demokratik Muhalefet Birliği"nin çıkış noktasından bugüne kadar geçen sürecin sağlıklı bir biçimde değerlendirilmesini, kendisini yeniden bir yapılanmaya dönüştürmesini dayatmaktadır.

İşveren çevreleri Türkiye'nin cenneti olarak ilan ediyor. "Dağıtım ne kadar asgariye çekilecek" diye soruyorlar. "Kıtlık" diye genel (ortalama) ücreti de kolay kolay çekilebilirler. İstatistikler, TÜRKİYE'NİN DİŞİNİN ARASINDAN NE ÇIKARSA ONUN KARŞILIĞI PARA... diye diyor. "İşçilerin ücreti, asgari ücretin altına düşürülmüştür. Bu ücretin, işçilerin hayatını idare etmelerine yetmeyeceği, işçilerin hayatını idare etmelerine yetmeyeceği, işçilerin hayatını idare etmelerine yetmeyeceği..."

TÜRKİYE'NİN DİŞİNİN ARASINDAN NE ÇIKARSA ONUN KARŞILIĞI PARA...

İşveren çevreleri Türkiye'nin cenneti olarak ilan ediyor. "Dağıtım ne kadar asgariye çekilecek" diye soruyorlar. "Kıtlık" diye genel (ortalama) ücreti de kolay kolay çekilebilirler. İstatistikler, TÜRKİYE'NİN DİŞİNİN ARASINDAN NE ÇIKARSA ONUN KARŞILIĞI PARA... diye diyor. "İşçilerin ücreti, asgari ücretin altına düşürülmüştür. Bu ücretin, işçilerin hayatını idare etmelerine yetmeyeceği, işçilerin hayatını idare etmelerine yetmeyeceği, işçilerin hayatını idare etmelerine yetmeyeceği..."

Özellik-İş Sendikası Yalova Şube genel kurulu Tehditlere rağmen muhalefet kazandı

Yalova Özpolitik-İş Sendikası'nın 15-17 Temmuz 1990'da yapılan genel kurulunda, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür.

ŞHP'li Başkan'dan grev kırılcılığı

Eskişehir Belediyesi ile Belediye-İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde taraflar anlaşma sağlayamamış grev kararı alan sendika, bu kararın 27.1990 günü uygulamaya koydu.

İŞÇİ KIVIMLARINA KARŞI SÜSMAMAK GEREKİR

Tekstil Sendikası'na bağlı PENYELÜX'te yakın zamana kadar 1700 işçi çalışıyordu. İş pazarı ve ihracata yönelik penye, iç çamaşın, mayo, kazak vb. üreten PENYELÜX Fabrikası'nda son iki ayda 400 işçinin işi aklı feshedildi. İşten çıkarılmalara neden olarak da işyerinin daralmasını gösterildi. Oysa asıl neden toplu iş sözleşme görüşmelerinin yaklaşması ve kademeli istifalardır. İşçilerin da bu doğrultuda hareket etmesi, "operasyon" işveren büyük bir yitimsizlikle "namusu borcu" olarak addetti. Bazı da bu yönde demeçler verdi.

Özellik-İş Sendikası Yalova Şube genel kurulu Tehditlere rağmen muhalefet kazandı

Yalova Özpolitik-İş Sendikası'nın 15-17 Temmuz 1990'da yapılan genel kurulunda, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür.

Tek Gıda-İş'te olağanüstü genel kurul

"Demokratik Muhalefet Birliği" nerede?

malının serbest bırakılmasıyla birlikte, değişik işyerlerinden ilerici, demokratik devrimci unsurların bir araya gelmesiyle, sınıf ve kitle sendikası anlayışıyla hareket eden, işyeri komite örgütlenmelerini savunan bir "muhalefet" hareketi doğmuş. Genel Merkez yönetimine yönelik tepkileri de örgütleyen "Demokratik Muhalefet Birliği" kısa sürede birçok şubenin yönetimine gelmiş ve Bölge Şube Genel Kuruluna doğru azımsanmayacak bir niceliğe ulaşmıştır. Bölge Şubenin de düşürüleceği hesaplanıyordu hareket eden "muhalefet" 21 Ekim 1989 tarihinde somut gerçekleştirilmiş ve ayaklanma yere düşmüştür. Ve bölge şube seçimlerinde ağırlıklı bir varlık gösterilememiştir.

Genel Merkez ve Bölge Şube ATAKTA, "DEMOKRATİK MUHALEFET BİRLİĞİ" NEREDE?

Genel Merkez Genel Kurulu'ndan sonra Türk-İş'in iyice "saga yatması" ve Tek Gıda-İş'in Orhan Baltı ile Türk-İş yönetiminde temsil edilmesini, sendikalarla olağanüstü genel kurullar dönemi yaşanmaya başlanmıştır. Yönetimin olumsuz verdiği güven ve avantajların da kullanılarak Demokratik Muhalefet Birliği'nin bulunduğu mevzilerden gerilemeye, daha açık deyimle "temizlik hareketi"na girişimi ve atığa geçmiştir.

çiyi yönetimden düşürmek için olağanüstü genel kurulu gündülmüştür. Sonuç: Yönetim tamamen genel merkez ve bölge şubenin istemi doğrultusunda çıkmıştır. Aynı şekilde Trakya Şubesi olağanüstü genel kurulu götürülmüştür, ama merkez ve bölge şube burada seçimleri kaybetmiştir. Son olarak 6 Nolu Nakliyat Şubesi aynı durumu yaşamış ve sonuç: "Demokratik Muhalefet Birliği"nin seçimi kaybetmesidir.

USAŞ'ta işkolu değişikliği

Bu kadar kavga-gürültünün sebebi neydi acaba? İşine geldiği yerde Türk-İş üyesi olmak dolayısı ile sendika ilan ettiği Hava-İş'e Toleyis'in uğraşmasının arkasında ne yatıyordu?

Sonuçta böyle olmasının oluşturulan "muhalefetin" şubeler arasında bağları kuramaması, kurulan yerlerde tek kişiye dayanarak işçilerin ötesine geçilememesi en önemli etkenlerdir. Herkesin "muhalefet" ettiği bir süreçte kimin ne amaçla geldiği ve "Demokratik Muhalefet Birliği"nin ayrıntı noktalarının pratik olarak ortaya konamaması ve geniş işçi kitlelerinin kavramı oluşturulan komitelerin ete-kemige büründürülmemesi, delegeler üzerinde bu örgütsel ilişkiyi sağlanamaması kongredeki sonucu (Yönetimin kaybedilmesini) getirmiştir.

Yasanınlar birkaç yönden değerlendirilebilir. Bir yanyıla eski Hava-İş Başkanı, şimdi ANAP milletvekili olan İbrahim Öztürk'ün de devrede olması olayın siyasi iktidarları sarı sendikacı anlayış arasındaki bağlantıyı gösteriyor. Yıllardır sürdürülen sendikalaştırma / sendikaları etkisizleştirerek düzene ekleme çabaları sınıf ve kitle sendikası anlayışını temel alan bir işleyiş tahammül edemiyor. İşçi sınıfından yana böyle bir anlayış etkisizleştirme için azgınca saldırıyor. Ve Hava-İş'e bağlı USAŞ'ta yasanınlar ölkede pekiştirilmeye çalışan sivil diktatörlükten ayrı düşülmeye ölkede diktatörlüğün pekiştirilmesine bağlı olarak Yargıtay'ın kararı aynı zamanda yargının bağımsızlığı ilkesinin ne ölçüde ihlal edildiğini de gösteriyor.

Çalışma Bakanlığı, İbrahim Öztürk ve Toleyis'in hazırlayıp, Yargıtay'ın onayladığı bu oyunda Türk-İş de yerini almaktan çekmiyor. Türk-İş'e bağlı Toleyis, Hava-İş'in örgütlenmesine yönelik saldırılarda siyasi iktidarı birlikte davranmasını ses çikarmayan göz yuman Şevket Yılmaz, şimdi Türk-İş'in bütünlüğünü sağlamak adına devreye giriyor. Türk-İş'in bütünlüğü için USAŞ işçilerinden peşkes çekilmeleri ses çikarmamaları istiyor. Peki, Toleyis 1700 işçinin geleceğini, belirsizliğe iterken, Hava-İş, Türk-İş üyesi değil miydi?

USAŞ'ta işkolu değişikliği

25 yıldır sivil havacılık işkolunda olan ve Hava-İş Sendikası'nda örgütlü USAŞ çalışanları siyasi iktidarın ve Türk-İş'e bağlı Toleyis'in isteği ve Yargıtay'ın kararıyla "Konaklama ve Eğlence Yerleri" işkoluna geçirilmeye çalışılıyor.

1700 USAŞ çalışanının kendi iradeleri dışında alınan bu karar bir diğer yönüyle özelleştirme (yabancılaşma) kapsamındaki bir alan işçi kıyımına da zemin hazırlıyor. Yani özelleştirme programıyla sadece işçi sınıfını ve emeği kesimlerini ürettikleri değerler değil, bizzat kendileri de emperyalizme peşkes çekiliyorlar. Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı'nın SAS'la yapımı olduğu anlaşma her yıl %5 tenkatit USAŞ'ın fazla 800 işçi ile çalıştırılmaya hedefliyor. Bu hedefine ulaşmak için de işçileri kendi sendikaları Hava-İş'ten kopartarak, sarı sendikacılık zincirine hapsedmek istiyor. Üstelik tam da toplu sözleşmenin gündeme geldiği bir sırada alınan bu karar işçileri teslim almak, işçi kıyımına git-

mek, işçileri yoksulluk ve örgütsüzlüğe mahkûm etmek, kısacası emperyalizme dikensiz gül bahçesi hazırlamak amacını güdüyor.

Ashında yaşananlar da yapılması gerekenler de fazlasıyla net. Şimdi işçilerin önünde iki seçenek var. Ya bu saldırılara boyun eğmek, isten atılmayı, sefaleti, örgütsüzlüğü ve köleliğin benimsenmek, ya da sonuna kadar mücadele etmek. 1700 USAŞ işçisi açısından kendi iradeleri dışında, keyfi bir şekilde alınan bu kararı kabul etmek mümkün değildir. Bu kararın kabul edilmesini SAS'a peşkes çekilmesi kabul etmek demektir. Yapılacak tek şey direnmektir. İşçiler üzerinde böylesine pervasızca oyunlar oynayanlara verilecek tek cevap, işkolu değişikliğine ilişkin alınan kararları kâğıt üzerinde bırakacak bir örgütlenme ve mücadeledir. Kendi işkolu birliğini ve işyerini, işçilerin kendi güçlerini temel alan bir örgütlenmeyi yaratmaları ancak USAŞ işçileri, sefalet ve kölelik zincirini kırarak, sözleşmesini bu örgütlenmeye dayanarak gerçekleştirilebilecektir. Her türlü engeli aşabileceğini gösterecektir.

USAŞ çalışanlarının SAS'a örgütsüz bir şekilde peşkes çekilmek istenmesi ölkede sürdürülen sendikalaştırma çabalarından ve sivil gayretlerinden bağımsız düşünülemez.

Turgut Özal'ın Ankara Sanayici ve İşadamları Derneği'ndeki eski MESS başkanlığı günlerini de hatırlatarak "Sendikaların ve derneklerin rolü azaltılmaktadır" demesinden sonra daha da yoğunlaşan saldırılar Çelik-İş'in sözleşme yetkisinin düşürülmesi sonucunu doğurmuştur. Şimdi de ikinci kurşun USAŞ çalışanları üzerinde Hava-İş'e sıkılıyor. Amaç işçileri ve sendikaları örgütlenmelerini teslim almak.

Bu karara karşı İş Mahkemesi'ne yapılan başvuruda mahkeme kararı bozarak USAŞ'ın sivil havacılık işkolunda kalmamasına karar verdi. Bu karar Türk-İş üyesi Toleyis itiraz ederek davayı Yargıtay'a götürdü ve Yargıtay USAŞ'ın Konaklama ve Eğlence Yerleri işkoluna girdiğine karar verdi.

25 yıldır sivil havacılık işkolunda olan ve Hava-İş Sendikası'nda örgütlü USAŞ çalışanları siyasi iktidarın ve Türk-İş'e bağlı Toleyis'in isteği ve Yargıtay'ın kararıyla "Konaklama ve Eğlence Yerleri" işkoluna geçirilmeye çalışılıyor.

25 yıldır sivil havacılık işkolunda olan ve Hava-İş Sendikası'nda örgütlü USAŞ çalışanları siyasi iktidarın ve Türk-İş'e bağlı Toleyis'in isteği ve Yargıtay'ın kararıyla "Konaklama ve Eğlence Yerleri" işkoluna geçirilmeye çalışılıyor.

Penyelux hikâye hepimizin

İşyeri patronu Hasan Gürel "Bey"e gecten diyecek birşey yok. Namusu mu namusu, sözünü eri bir adam. Basına verdiği demeçte isten atmayı "namus borcum" demişti. Namusunu bilmiyoruz, ama borcunu temizliyor adam. Dile kolay iki daida 700'e yakın işçiyi kapıları arkadan kapattırmış, anlayacağımız yığıt mi yığıt bir adam. Her iş yerine lazım cinsinden Hikâye gittikçe uzayacağı benziyor. Bazı sorular sorarak hem hikâyeyi bitirelim, hem de işyerinin neresi olduğunu tahmin ettirelim dedik. Yolda ilk rastladığımız bir işçi arkadaşına hikâyeyi anlatıp, işyerinin neresi olabileceğini sordumuzda "Ya bu fabrika bizimki olmasın" diye karşılık verdi.

İşyeri patronu Hasan Gürel "Bey"e gecten diyecek birşey yok. Namusu mu namusu, sözünü eri bir adam. Basına verdiği demeçte isten atmayı "namus borcum" demişti. Namusunu bilmiyoruz, ama borcunu temizliyor adam. Dile kolay iki daida 700'e yakın işçiyi kapıları arkadan kapattırmış, anlayacağımız yığıt mi yığıt bir adam. Her iş yerine lazım cinsinden Hikâye gittikçe uzayacağı benziyor. Bazı sorular sorarak hem hikâyeyi bitirelim, hem de işyerinin neresi olduğunu tahmin ettirelim dedik. Yolda ilk rastladığımız bir işçi arkadaşına hikâyeyi anlatıp, işyerinin neresi olabileceğini sordumuzda "Ya bu fabrika bizimki olmasın" diye karşılık verdi.

ŞHP'li Başkan'dan grev kırılcılığı

Eskişehir Belediyesi ile Belediye-İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde taraflar anlaşma sağlayamamış grev kararı alan sendika, bu kararın 27.1990 günü uygulamaya koydu.

İşyeri patronu Hasan Gürel "Bey"e gecten diyecek birşey yok. Namusu mu namusu, sözünü eri bir adam. Basına verdiği demeçte isten atmayı "namus borcum" demişti. Namusunu bilmiyoruz, ama borcunu temizliyor adam. Dile kolay iki daida 700'e yakın işçiyi kapıları arkadan kapattırmış, anlayacağımız yığıt mi yığıt bir adam. Her iş yerine lazım cinsinden Hikâye gittikçe uzayacağı benziyor. Bazı sorular sorarak hem hikâyeyi bitirelim, hem de işyerinin neresi olduğunu tahmin ettirelim dedik. Yolda ilk rastladığımız bir işçi arkadaşına hikâyeyi anlatıp, işyerinin neresi olabileceğini sordumuzda "Ya bu fabrika bizimki olmasın" diye karşılık verdi.

İŞÇİ KIVIMLARINA KARŞI SÜSMAMAK GEREKİR

Tekstil Sendikası'na bağlı PENYELÜX'te yakın zamana kadar 1700 işçi çalışıyordu. İş pazarı ve ihracata yönelik penye, iç çamaşın, mayo, kazak vb. üreten PENYELÜX Fabrikası'nda son iki ayda 400 işçinin işi aklı feshedildi. İşten çıkarılmalara neden olarak da işyerinin daralmasını gösterildi. Oysa asıl neden toplu iş sözleşme görüşmelerinin yaklaşması ve kademeli istifalardır. İşçilerin da bu doğrultuda hareket etmesi, "operasyon" işveren büyük bir yitimsizlikle "namusu borcu" olarak addetti. Bazı da bu yönde demeçler verdi.

Tekstil Sendikası'na bağlı PENYELÜX'te yakın zamana kadar 1700 işçi çalışıyordu. İş pazarı ve ihracata yönelik penye, iç çamaşın, mayo, kazak vb. üreten PENYELÜX Fabrikası'nda son iki ayda 400 işçinin işi aklı feshedildi. İşten çıkarılmalara neden olarak da işyerinin daralmasını gösterildi. Oysa asıl neden toplu iş sözleşme görüşmelerinin yaklaşması ve kademeli istifalardır. İşçilerin da bu doğrultuda hareket etmesi, "operasyon" işveren büyük bir yitimsizlikle "namusu borcu" olarak addetti. Bazı da bu yönde demeçler verdi.

Özellik-İş Sendikası Yalova Şube genel kurulu Tehditlere rağmen muhalefet kazandı

Yalova Özpolitik-İş Sendikası'nın 15-17 Temmuz 1990'da yapılan genel kurulunda, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür.

ŞHP'li Başkan'dan grev kırılcılığı

Eskişehir Belediyesi ile Belediye-İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde taraflar anlaşma sağlayamamış grev kararı alan sendika, bu kararın 27.1990 günü uygulamaya koydu.

İŞÇİ KIVIMLARINA KARŞI SÜSMAMAK GEREKİR

Tekstil Sendikası'na bağlı PENYELÜX'te yakın zamana kadar 1700 işçi çalışıyordu. İş pazarı ve ihracata yönelik penye, iç çamaşın, mayo, kazak vb. üreten PENYELÜX Fabrikası'nda son iki ayda 400 işçinin işi aklı feshedildi. İşten çıkarılmalara neden olarak da işyerinin daralmasını gösterildi. Oysa asıl neden toplu iş sözleşme görüşmelerinin yaklaşması ve kademeli istifalardır. İşçilerin da bu doğrultuda hareket etmesi, "operasyon" işveren büyük bir yitimsizlikle "namusu borcu" olarak addetti. Bazı da bu yönde demeçler verdi.

25 yıldır sivil havacılık işkolunda olan ve Hava-İş Sendikası'nda örgütlü USAŞ çalışanları siyasi iktidarın ve Türk-İş'e bağlı Toleyis'in isteği ve Yargıtay'ın kararıyla "Konaklama ve Eğlence Yerleri" işkoluna geçirilmeye çalışılıyor.

Özellik-İş Sendikası Yalova Şube genel kurulu Tehditlere rağmen muhalefet kazandı

Yalova Özpolitik-İş Sendikası'nın 15-17 Temmuz 1990'da yapılan genel kurulunda, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür.

ŞHP'li Başkan'dan grev kırılcılığı

Eskişehir Belediyesi ile Belediye-İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde taraflar anlaşma sağlayamamış grev kararı alan sendika, bu kararın 27.1990 günü uygulamaya koydu.

İŞÇİ KIVIMLARINA KARŞI SÜSMAMAK GEREKİR

Tekstil Sendikası'na bağlı PENYELÜX'te yakın zamana kadar 1700 işçi çalışıyordu. İş pazarı ve ihracata yönelik penye, iç çamaşın, mayo, kazak vb. üreten PENYELÜX Fabrikası'nda son iki ayda 400 işçinin işi aklı feshedildi. İşten çıkarılmalara neden olarak da işyerinin daralmasını gösterildi. Oysa asıl neden toplu iş sözleşme görüşmelerinin yaklaşması ve kademeli istifalardır. İşçilerin da bu doğrultuda hareket etmesi, "operasyon" işveren büyük bir yitimsizlikle "namusu borcu" olarak addetti. Bazı da bu yönde demeçler verdi.

Özellik-İş Sendikası Yalova Şube genel kurulu Tehditlere rağmen muhalefet kazandı

Yalova Özpolitik-İş Sendikası'nın 15-17 Temmuz 1990'da yapılan genel kurulunda, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür. Genel kurulun gündem maddelerinde, sendikamızın muhalefet listesiyle seçildiği görülmüştür.

ŞHP'li Başkan'dan grev kırılcılığı

Eskişehir Belediyesi ile Belediye-İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde taraflar anlaşma sağlayamamış grev kararı alan sendika, bu kararın 27.1990 günü uygulamaya koydu.

İŞÇİ KIVIMLARINA KARŞI SÜSMAMAK GEREKİR

Tekstil Sendikası'na bağlı PENYELÜX'te yakın zamana kadar 1700 işçi çalışıyordu. İş pazarı ve ihracata yönelik penye, iç çamaşın, mayo, kazak vb. üreten PENYELÜX Fabrikası'nda son iki ayda 400 işçinin işi aklı feshedildi. İşten çıkarılmalara neden olarak da işyerinin daralmasını gösterildi. Oysa asıl neden toplu iş sözleşme görüşmelerinin yaklaşması ve kademeli istifalardır. İşçilerin da bu doğrultuda hareket etmesi, "operasyon" işveren büyük bir yitimsizlikle "namusu borcu" olarak addetti. Bazı da bu yönde demeçler verdi.

Dolduruşa gelip Cola'yı, eti, yabancı sigarayı boykot eden sendikalar, 1400 işçinin atıldığı fabrikanın ürünlerini boykot etmeyi neden düşünmezler?

Sağra'da direniş var

1400 Sağra işçisi sendikalaşmadan dolayı kapı önünde birakıldı.

Bir boyutuyla hukuki hak arayışı devam ederken, diğer boyutuyla başka mücadele yöntemleri devreye sokulmalıdır.

Sendika: "ekonomik ve Sağra ürünlerini boykot" kampanyasını başlatmalıdır.

... Sanki onlar da kanıksanmış bir olay olarak bakıyorlardı. 1400 işçinin isten atılmasına... Oysa böyle olmayacağı, olmasa gerektiğini çok iyi biliyorlardı. Evet! Bizlere Sağra ürünlerini hazırlayan 1400 işçi anayasal haklarını, sendikalaşma haklarını kullandıklarından isten atıldılar.

Sagra, Ordu'da yıllardır işçileri aşgari ücretle koble gibi çalıştırıyor. 15 yıllık tarihinde 8 işçinin emekli olduğu ve 1500 işçinin çalıştığı bir işyeri.

İşçiler; işverenin zorbaca davranışlarının önüne geçmek ve ekonomik - demokratik hakları elde etmek için sendikalaşıyorlar. İşveren bu durum üzerine sendikadan bakanlığa müracaat etmesinden önce işçilerin çıkışını veriyor. 1400 işçi hiçbir hak vermeden kapı önüne bırakılıyor. İşçiler, sendika genel merkezinin bakanlığa başvuruyu yaptıktan sonra nedeninin anlaşılmasını bekliyor. "Bizler haziran ayında çoğunluğu sağlamıştık" diyorlar. Bilindiği üzere yetki konusunda müracaat tarihi önemlidir. Başvuru tarihinde çalışan işçilerin yetki konusunda belirleyici olan Genel Merkezten yavaş davranışın işin uzamasına ve işverenin itirazına (başvuru tarihinde bu işçiler benim işçim değildi gibi) neden olmuştur.

İşten atılmayacak birçok mücadele yöntemi uygulanabilecek iken, hiçbir (bir kez fabrikanın önüne gitmenin dışında) eylemlilik ve çalışmanın yapılmaması ve mahkemelerin beklelenmesi bir başka olumsuzluk. Oysa çevre halkıyla dayanışma, eylemliliğin birliğiyle, çocuklarıyla, ana - babalarıyla, hiçbir şekilde üretimin yapılmaması doğrultusunda bizzat işçiler sendikalarıyla birlikte birçok çalışmayı yapabilirlerdi.

Bunları yapmak için zaman geçmiş değil. Bir boyutuyla hukuki hak arayışı devam ederken, diğer boyutuyla başka mücadele yöntemleri devreye sokulmalıdır. Özellikle, dayanışma yaygınlaştırılmalıdır. Özellikle sendika merkezi olarak; işten atılan ve ekonomik zorluklar içinde olan işçiler için ekonomik dayanışma başlatılmalıdır. 150 binin üzerinde işçi sahip Tek Gıda-İş, her işçinin birveymişisini Sağra işçilerine verme kampanyası açmalıdır. Ki, en az 10 Bin liradan düşüncü bir buçuk milyar eder. Bu meblağ da 1200 Sağra işçisine hem moral hem maddi olarak bir güç verecektir. Ayrıca, 'et, kola, yabancı sigara boykotu'na katılan sendikalar 1400 işçiyi hiçbir hak vermeden kapıya bırakarak Sağra işverene karşı Sağra ürünlerini boykot kampanyasını başlatmalıdır.

İşten atılmaya karşı birçok mücadele yöntemi denenebilecektir, fabrikanın önüne gitmek dışında eylem yapılmaması olumsuzluk. Oysa çevre halkıyla dayanışma içinde üretimin durdurulması mümkün olacaktır.

"Sagra... Fındık ezmesi... Doyumsuz lezzet... Çocukların sevgilisi... Enerji kaynağı..." Bu sözleri TV'de hemen her gün duyuyoruz. Ve bu isim bizlere son günlerde değişik biçimde çağırıyor. Günlük gazeteler sendikalaşan 1400 Sağra işçisinin isten atıldığını kısa haberlerle veriyor. Sağra ürünlerine ilişkin koca ilanların yanında bu kısa haber çoğumuzun dikkatini fazlaca da çekmedi. Geçtiyse de olağan bir uygulama olarak değerlendirdik. Ne Sağralarımıza ekmeğimize sürerek büyük bir iştahla yemeğe devam ettik... Bu ürünleri üretimin içinde bulduğumuz koşullar hakkında hiç düşünmedik belki de... Oysa Sağra işçileri dayanışma çağrısı yapıyorlar... Bu çağrıyı günlük basın, siyasal iktidarın borozanı TV vermiyor... Vermesi de beklenmemeli. Ama ya işçiler, ya sendikalar... Sanki onlar da sağrılaştımsınlar.

İşçilerle Görüş

"Anti-demokratik yollara işten atıldık, mağdur edildik. Atılma gerekçesi sendikal çalışmaları içinde yer almaz. İlk olarak 200 arkadaşımızı işine son verildi. Fabrikada çalışan 1419 işçiden 985'i sendikaya üye olunca, işveren sendikali sendikası bakmadan 1419 kişiyi topluca işten çıkardı. Daha sonra da bizi işsiz bıraktılar için, sendikadan istifa belgesi getiren işçiyi işbaşı yaptıracağını duyurdu. İşe geri dönüş için aranan koşullar şunlardır:

- Noterden, sendikadan istifa ettiğine dair belge getirilecek,
- Boş kâğıda imza atılacak,
- Çalışan şeflerin seçeceği kişiler işe alınacak.

İkikol mezunu olanlara işbaşı yaptırılmayacak (ki çalışanların birçoğunun okuma yazması bile yok).

İşe döndükten sonra tazminat dahil hiçbir hak talep edilemeyecek.

İşveren bu yöntemle işçileri bölmeyi amaçladı. Bu koşulları kabul eden işçilere de 3 ay sonra çağrılacakları söylenildi. Bu arada, işveren makineleri çalıştıran operatörleri satın alıp, el altında olan işçi alıp fabrikayı çalıştır hale gelmişti.

İşe geri alınacak da tekrar atılacağımızı, mağdur edileceğimizi biliyoruz. İşverenin amacı çalışmamızı baltalamak. Ama biz sonuna kadar mücadeleye edeceğiz ve Sağra'ya dönersek de sendikali olarak döneceğiz."

İ.S.: Talepleriniz neler? **S:** Sendika işçinin güvençesi, ekonomik - demokratik mücadelenin bir aracıdır. Bu nedenle sendikalaşma ve Sağra'da sendikali olarak çalışmak istiyoruz. Ayrıca işverence gasp edilen haklarımızı da istiyoruz. Haziran ayı maaşlarımızı ve vergi iadelerimizi ödemedi. Zaten maaşlar dört aydır bir ödenmiyor. İşçilerde 1 milyon alacağı olan arkadaşımız var. Asgari ücret verdiği yetmiyormuş gibi, bunu da gaspediyor.

En önemli insanca yaşamak istiyoruz. Sağra'da çalışırken fabrika işi sorumlu şefinden izin alarak günde ancak iki kez tualete gidebiliyoruz. Bu koşullarda çalışmak istemiyoruz."

İ.S.: Bugüne dek sesinizi duyurmak, hakkınızı almak için neler yaptınız? **S:** İnsan Hakları Derneği'nin de desteğiyle fabrika önünde oturma eylemleri yaptık. Önümüzdeki günlerde açlık grevine başlayacağız. Bir dilekçeyi de imzaya açtık. Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve Çalışma bakanlığı'na göndereceğiz.

Mücadele içinde çok şey öğrendik. Dostu düşmanı gördük, ihaneli yasadık. 1200 işçi tarafından seçilen 3 temsilci işverence anlaşıp işbaşı yapıldı. Hatta mücadelemiz kırıma bile çalıştılar. Ama yılmadık. Çünkü işçiyiz.

Son olarak söyleyeceğimiz: Güçlüyüz, haklıyız. Birlikte olduğumuz için...

muza oranda direneceğiz. V... ge geri dönmeyeceğiz. Y... yoruz. Geleceğimizi kendi... olacağız dayanışmamız bizi... artıracak. Ekonomik yardı... Çok ihtiyacı olan arkadaş... delemiz sürecektir."

SAGRA'DA YAŞANAN G... İLİŞKİN, TEK GIDA-İŞ... ŞUBE BAŞKANI İLYAŞ... ŞUNLARI SOYL...

İ.S.: İşçilerin sendikal... n ne zaman başladı? **S:** Bu çabalar 4-5 yıl önce... Uzun süreli bir çalışmamı... ran ve Temmuz ayları için... işçi sendikaya üye oldu. B... ra da mücadele hız kazandı... saldıran da (daha öncede... sına karşın bu topluca iş... ra başladı. İdari personel... 1419 işçinin çıkışı ve... 2.7.90'da tebliğ edildi."

İ.S.: Sendika ne zama... **S:** Çalışma Bakanlığı'n... 90'da müracaat ettik. 2 g... yetki belgesini aldık. İşye... zimiz tespit işçileri işb... dığını belirledik. Ancak iş... ti. 13 Temmuz'da tebliğ... **İ.S.:** İşveren neye day... ye itiraz etti? **S:** "Üye görünenler bizim... dır. Üye olmadan... çıkartılmıslardır" diyerek... etti. 3 Eylül'de mahkeme... **İ.S.:** Bu zamana dek... kaya geri döndü? **S:** "300-350 civarında. Ta... istifa ederek. Ancak yinc... düşmesi 3 aylık bir zam... arada geri döndüğü fabri... nılip sendikaya üye olan... **İ.S.:** Sendika ne tür ç... tı? **S:** "Fabrika önünde oturma... Cumhuriyet Savcılığı gib... yalok içindeyiz. İşverenci... yaptık. İşçilerle haftada... tılar yapıyoruz. Türk-İş... kanlığı'yla görüşmeler y... Tek Gıda-İş ile birlikte bir... lantıyı düşünüyoruz. Ha... ladedik. Eylül ayı içinde ş... yapacağız."

İ.S.: Bugüne dek işve... nüz mü? **S:** "Hayır. Ancak işverenci... şüp, sendikadan istifaya... ri. Bu bir demokrasi sını... renişe olan duyarlılığı, de... delesine olan duyarlılığı... geşil olacak."

Basın-İş ve Devlet Kitapları Müdürlüğü'nde Neler Oluyor?

- Hükümetin çok yönlü saldırıları karşısında sendikaların iki seçeneği var. Ya işçilere her şeyi açıklıkla anlatacak ve işçilerin örgütlülükleri ile doğrudan devreye girmeleri sağlanarak, saldırıları püskürtülecekler, ya da hükümete teslim olmaları. Basın-İş Genel Başkanı Ali Ekber Güvenç teslim olmayı seçti.
- Bakanlık kapısındaki pazarlıklar sonucu, Basın-İş Genel Başkanı kendi koltuk sevdası için işçileri bermeye peşkes çekti.
- Devlet Kitapları Müdürlüğü Çalışma Bakanlığı'nun kararı ve bu kararın Yargıtay'a onaylanmasıyla büro işkoluna dahil edildi.

Basın-İş Sendikası üzerinde oynanan oyunların boşa çıkarılması işçilerin tek bir yumruk, tek bir ses olabilmeleriyle mümkündür. Sendikal yaşamın bulunduğu işçiler devreye girmeli, örgütlü güçlerini yaratmalıdır.

80 yaşınıya Türkiye çapında hizmet veren Devlet Kitapları Müdürlüğü, Çalışma Bakanlığı'nun kararı ve bu kararın Yargıtay'a onaylanmasıyla büro işkoluna dahil edildi.

BASIN İŞÇİLERİ ÜRETİMDEN GELEN GÜCÜ DEVREYE GİREMEMİŞTİR. SON SÖZ İŞÇİLERİN SÖYLEDİĞİNİ GÖSTEREN EYLEMLER GERÇEKLEŞEMİŞTİR.

İstanbul Basın-İş Şubesi'ne bağlı ve özde Devlet Kitapları işçilerinin tepkisiyle genel merkezde yetkisinde olan hukuki prosedürün işlenmesi İstanbul Şubesi tarafından gerçekleştirilmiştir.

Demokrat, ilerici, duyarlı işçiler gelişmelerine nasıl yaklaşılması gerektiğini, saldırının altında nelerin yapıldığını ve saldırının ne yönde gelişebileceğini belirten bir değerlendirme yazısı çıkmışlardı. Bu değerlendirme özellikle "1980 sonrasında yargı bağımsızlığının ortadan kalktığı" vurgulanmış, hukuki anlamdaki çalışmalarında bütün işyerleri ve şube yönetimleri düzeyinde tepkisel örgütlenme yapılması gerektiği belirtilmiştir. Buna rağmen her şey hukuki çerçevede değerlendirilmiş, diğer çalışmalar yapılmamıştır.

İstanbul Şubesi de olayın hukuki boyutuna bel bağlamış, siyasal iktidarın ve işbirliği kurumlarının bütünsellik taşıyan saldırılarını püskürtmek eylem programı oluşturmakta kaçınılmıştır.

Gelişmelerin bütün boyutlarıyla kavramasından dolayı basın işçilerinin üretimden gelen gücü devreye girmesi veya son sözü ancak ve ancak işçilerin söyleyeceği eylemlerle gerçekleşmiştir. Böylesine bir eksiklik başta sınıf bilincini önder işçilerin yetersiz çabası, gerekli ve ıradı müdahaleleri yapmalarından kaynaklanmaktadır. Gelişmelerin yönünün saptanması ve bunun deklere edilmesine rağmen olması gerekenler pratiğe geçirilememiştir.

Bu aşamadan sonra masa başlarında paylaşılan ve artık yasal görünüme de verilen Devlet Kitapları Müdürlüğü'nün Koop-İş'e bağlanması çabalarına, basın işçileri ve özellikle Devlet Kitapları'nda çalışan işçiler gerekli yanıtları vermediler. Devlet Kitapları işçilerinin Koop-İş'e bağlanması organizasyonunu yapan Çalışma Bakanı, Ali Ekber Güvenç'e masa başlarında alınan kararları kâğıt üzerinde kalacağı göstermelidir.

Bir işyerinde hangi sendikadan yetkili olabileceğini yalnızca işçiler karar verebilir. Söz söyleme, karar verme işçilerin kendileri iradelerinin ürünüdür. Koop-İş sendikasının siyasal iktidarı işbirliği niteliğini işbaşı çıkartmaktadır. Peşi sıra Devlet Kitapları Müdürü Muavinlerinin Koop-İş'e üye olmasını doğrultusunda tehditleri, baskıları boşa çıkarılması işçiler sözünü, yetkisini, kararını kendilerinde olduğunu dostu dümana göstermelidir.

Basın-İş üyesi işçiler de işçilere güvenemeyen kendi koltuk sevdaları için işçileri bermeye peşkes çeken yönetimlerden hesap sormalıdır. Böyle yöneticilerin işçile-

re verebileceği hiçbir şey yoktur. Bugün kastı olarak sürüncemede bırakılan Milli Eğitim Basımevini mahkeme durumu, özde M.E.B. Basımevi işçilerinin, genelinde tüm basın işçilerinin insanca yaşam mücadelesinde başlıklarını üzerinde Demokles'in kılıcı gibi, siyasal iktidarın elinde bir tehdit unsuru olarak durmaktadır. Toplu sözleşme görüşmelerinde satış kılıfı olarak dün "grev hakkı ne dedim" diye sözleşmeleri ucuz kapatılan Milli Eğitim Basımevi işçileri şimdi de bilinci bir şekilde askıda tutulan mahkeme tehdidi ile karşı karşıyadırlar.

Basın-İş Sendikası'nın üzerinde oynanan oyunların boşa çıkarılması işçilerin tek bir yumruk, tek bir ses olabilmeleriyle mümkündür. Sendikal yaşamın bulunduğu işçiler devreye girmeli, örgütlü güçlerini yaratmalıdır.

Basın işçileri İstanbul temsilciler kurulundan çıkan karara göre deklere ettikleri fakat pratik bir faaliyete dönüştürülmemiş işyeri komite ve konsey yapılanmalarının oluşturulması kaçınılmaz bir görevdir. İşyeri temsilindeki bu örgütlenmelerin yaratılması doğrultusunda bütün işçiler aktif bir şekilde devreye olmalıdır. Ancak böyle bir örgütselikle basın işçileri kendileri üzerinde oynanan oyunları boşa çıkarabilir.

Yeni harç yasası ve öğrenci dernekleri

"İstersek engelleriz!"

İzmir Öğrenci Dernekleri Platformu tarafından düzenlenen festival programı dahilinde "Yeni Harç Yasası ve Öğrenci Dernekleri" konulu bir panel düzenlendi. İzmir'den iki, İstanbul, Ankara ve Eskişehir'den birer öğrencinin konuşmacı olarak katıldığı panelde, gündeme getirilen kararnamele zincirinden öğrenci gençliğin ne ölçüde etkilendiği, kararnamele ile nelerin amaçlandığı, asil mantığının ne olduğu ve gelecek dönemde kararnamelelere karşı neler yapılabileceği örgütlenme çerçevesi içerisinde öneriler şeklinde sunuldu.

Toplumsal muhalefeti sürdürme programının bir parçası olarak 418 sayılı KHK ile seviz sedası getirilmeye çalışılan "parali üniversite" sisteminin karşı öğrenci gençlik, yaşadığı yoğun baskıları nedeniyle organize ve bütünlüklü bir tepki gösteremedi. Bu anlamda "hesaplaşma" gelecek döneme kaldı. İzmir Öğrenci Dernekleri Platformu da yaz dönemi boyunca gündemi sıcak tutmak ve kamuoyu oluşturmak amacıyla bir dizi etkinlik gündemine aldı. Bir etkinlik çerçevesinde düzenlenen panelde parali üniversite ve gençlik için oldukça önemli bir sorun olan örgütlenme konusuna tartışıldı. Tüm konuşmacılar parali Üniversite sistemine karşı önümüzdeki dönem ülke çapında bir dizi eylemliliğin, eşgüdümü ve birbirine bağlı olarak yaşama geçirilmesi gerektiğini belirten konuşmalar yaptılar. Örgütlenmenin temel taşı olarak görülmeye gereken birimlerin sadıklığına getirilmesi ve merkezleşmenin birimleri yaslanan federasyonlaşma şeklinde olması gerektiği belirtilen panelde kitle insiyatifini geliştirici örgütlenme modeli olarak, Devrimci Gençliğin doğrudan demokrasi anlayışının bir ürünü olan "ANFI KOMİTELERİ" önerildi.

Festivalin son günü olmasına rağmen panelde katılımları oldukça fazla olduğu, gelen mesajların ve soruların sorulmuş, kapsamlı ve çetli olduğu, panelli Dikili Festivali'nin genel atmosferinin dışına taşıyabildi. Bunda konuşmacıların aktif konulara demokratik öğrenci hareketinin içinde gelen unsurlar olarak canlı bir biçimde değinmeleri de oldukça etkili oldu. Tüm bu canlılık ve coşku önümüzdeki döneme ilişkin olumlu bir mesaj niteliğindedir.

PARALI EĞİTİME HAYIRI BU ÇEMBERİ KIRALIMI İSTERSEK ENGELLERİZ!

İzmir Üniversitelerinden Devrimci Gençlik

Halkın evlerine saldırılar sürüyor

DKÖ'ler, Halkevleri birbiri peşisıra sudan gerekçelerle arıyor, üyeleri gözaltına alıyor, kapılarına birer birer kilit vuruluyor. Siyasal iktidar en ufak demokratik kırıdanmaya, muhalefete tahammül edemiyor.

Siyasal iktidarın saldırılarının son halkasını Üsküdar Halkevi oluşturdu. "Çevre halkını rahatsız ediyor" gerekçesiyle kapatılan Üsküdar Halkevi'nin 3 üyesi de bir gün önce "kapatılmaya ilişkin ifadelerini almak üzere karakola davet" edilip oradan 1. Şube'ye sevk edildiler. 1 gün gözaltında tutulan üyeler daha sonra serbest bırakıldı. 13 Ağustos günü İstanbullu Halkevçiler, Üsküdar Halkevi önünde bir basın toplantısı düzenleyerek anti-demokratik uygulamaları kınadılar. Halkevleri

Genel Başkanı Ahmet... toplantısında şunları so... "Askeri iktidarlar Halk... "Halkevleri" kapatılm... edememişlerdir. Ama... "sivil" diyen bu iktidar... tahammülsüzünü gör... rejim üniformalı, sivil... ama aslında sivil olma... Halkevlerini saldırıyor...

İktidar değil, kendisine diyenler de saldırıyor. Saldırıları değil, saldırıyı tutup götürüyor. Halk... kapısına 'halkı rahatsız... diye kilit vuruyor. Hic... evi halkı rahatsız eder... Ugradığımız yasadışı... demokratik uygulamalar... tarafından destek ge... istiyoruz."

Dünder Tekstil'de tensikat "Hak almak için korkunç yenmek gerek."

(İşçilerin Sesi - İzmir) — Dünder Tekstil işyerinde, haksız gerekçelerle gösteriler için çıkartılan işçilerin, İHD İzmir Şubesi binasından yaptıkları basın toplantısında, son günlerde işçilerin gündeminde, işten çıkartılma olaylarının ve işten çıkartılmı korkusunun yaygınlaşmasının olduğu belirtildi.

Dernek Sekreteri Av. Mustafa Ufacık, "İHD olarak işçilere ve sendikalara yönelik davranışlardan dolayı sürekli şikâyetler alıyoruz" diyerek düşüncelerini şöyle açıkladı:

"1982 Anayasası'na bağlı 2821-2822 sayılı yasalardan güç alan işverenler, sendikaya üye olmak isteyenlere de dahil toplu iş sözleşmeleri görüşmeleri sonunda işten çıkarma cezaları uygulamaktadır. İşçilere gözdağı verilerek istenmektedir. Son olarak Lukas Dizel işyerinde 80, Delta ve Antilop Deri işyerinde 180, sendikal örgütlenmiş dahi olmayan Salhan'deki Dünder Tekstil işyerinde 150 işçi işten çıkartılmıştır. Dünder Tekstil'de, haziran ayı maaşlarıyla, eski aylara ait fazla mesai, vergi iadeleri, sosyal haklar ödemenmektedir. Boş kâğıtlara imza atılarak hakların ödenmemesi çabası gösterilmektedir. Amaçları işçi potansiyeline kendi isteğiyle işten ayrıldı, görüldüğüne vermek, diğerlerinin de yasal haklarını ödemedi çıkararak hesapları vardı" dedi.

Bayan işçilerden K. Yerlikaya "1987'de işe başladım. Boş bir kâğıda imza atmam istendi. İmzalamak istemediğim için bana kuzular, Mayıs - Haziran aylıklarımızı alamadık. Ramazan bayramını, verilen

10.000 (onbin) lira ile ge... bırakıldık. Vergi iadeleri alamadım" gerekçesiyle ö... gümüze göre işyerindeki... nılmış. Buzdolabı vardı on... ri. Manisa'da bir başka f... sökükle makinelerin ory... söylüyorlar."

Bir başka işçi "All Dünder stil işverenleriyle çok yakı... yoruz, işten çıkartılan işç... yerde işe girmeme korkusu... ş hak istemimde bulunma... lıdır. İsten atılan 150 kişid... nesi burada bulunuyor. Ha... veren korkusunu yenmek... güçlü ses çıkarmak gerek... İşverenin, çoğu 20 yaşını... işçileri kapıları kilitleyerek... nı getirmeyecek mesaiye... dığını belirten işçiler, 180... böylesi ağır ve zor koşullar... işçisine tahammül edemeye... mahkemeye vereceğimizi"

İHD İşçi Komisyonu'nda yapılan açıklamada ise, "12 Eylül sonrası işçi boy... lanırlarla birlikte yasandı... rında işten atılmaları da... karşı davranışları etkileye... edecek birim örgütlenmeleri... Kendisini işyeri komite ve... tanımlayan böylesi örgütlü... ancak var olan haklara sa... İnsanca yaşama mücadeles... znumlar elde edilebilir" de...

Doğan Madencilik'te direniş

• Doğan Madencilik'te sendikalaşan işçilerden 46'sı işten atıldı.
• 193 maddenin başlattığı direniş biçimlenerek sürüyor.

(Yozgat-İşçilerin sesi) — Sorgun/Ayrıdam Doğan Madencilik'te çalışan maden işçileri sendikalaşmaya karar verdiler ve Türkiye Maden İşçileri Sendikası'na üye oldular. Sendikandan Sorgun Şubesi ile sendikalaşmaya giden işçiler, işverenin oyunlarını idkate alarak belirli bir güzellik içinde çalışmıslardı. İşyerindeki kötü çalışma şartlarının, düşük ücretlerinin sendika-

laşma istemini gündeme getirmesi bilgi düzeylerinin yükselmeye başlaması ile kararlılıklarını da arttırmıştı. Yasal haklarını kullanmalarına karşın işverenin yasa tanımaz tavırlarına karşı da önlemlerini almışlardı. İşverenin sendikalaşmayı öğrenmesi, sendikalarının yetki istemiyle birlikte oldu. Kayseri Bölge Çalışma Müdürlüğü üyeliğine karşı işçilerin 193 maddenin başlattığı direniş biçimlenerek sürüyor.

İşveren atılan arkadaşlarına ve sendikalaşma haklarına sahip çıkarak topluca direnişe geçtiler. Üç gün süren direniş siyasi polis, jandarmanın, kaymakamın emriyle başlattığı sorgular baskılarla karşılaştı. İşçiler en temel yasal haklarını kullanmışlardı. Sendikalaşmışlardı, ama işveren

bu yasal hakkı tanıyamıyordu, işçilerin bu haklarını kullanabilmek için direnmelerini ise kolluk kuvvetlerinin baskıları ile kırmaya çalışıyordu. Sendika Sorgun Şube başkanının işçileri ziyareti, işverenle görüşme istekleri engelleniyor, sorguya çekilmeye çalışılıyor. İktidar demokrasiyenin söz ediyor, ama demokrasiyenin göstergesi örgütlenme hakkı bir yandan işverenin diğer yandan devletin kolluk kuvvetlerinin saldırı ve baskıları ile sürüyor. Ancak işçiler haklarını kazanmak ve korumakta güçlerini sonuna kadar direnmekte kararlı olduklarını söylüyorlar. "İşverenlerin kandırmaları, satın alma çabaları, baskıları bizleri yıldırmaz" diyorlar. "Mücadeleyi değişik biçimlerde, içinde bulunduğumuz koşullara ve gücümüzü dikkate alarak sürdüreceğiz" diyorlar.

Sorgun işyerinde "demokrat" olarak kendilerini tanıtan ve siyasi arenada da

koşutarak ortalağı tutmaktan başka bir şey yapmıyorlar da bu durumu seyrediyorlardı. Çünkü bağı oldukları başkanları Doğan Madencilik'te ekonomik ilişki için değil, işçiler bunlara "demokratim" deyip bizim en temel yasal hakkımızı alma mücadelemize sırtını dönmeleri şimdiki direnişin nedeni.

Şimdi yapılması gereken direnişin güçlenmesi için işçilerin bir araya gelmesi ve kendi güçlerini, işverenin gücünü dikkate alarak mücadeleleri çok çeşitlilik taşıyan biçimleriyle yürütmektir. Çünkü bu işverenlerin kayıtlarının güzellik taşıdığı, işçilerin sigortalarını bile tam ödemediklerini, kurdukları paravan şirketlerde çalıştırarak işçilerin işsiz kaldıklarını, işçilerin gösterdiği direnişin istedikleri şekle sokmak isteyeceklerini bilmek gerekmektedir. İşte bu oyunları bir tek şey, işçilerin kararlı gücü bozacaktır. Birkmadan, usandırmadan öğrenerek, örgütlenerek direnmek mücadeleyi başarıya götürecektir.

Otomobil-İş Sefaköy şube kongresinde genel başkan Mahmut Karakoç "Savaşa Hayır" b. önergeyi hasıraltı etti.

Savaşa "Evet" mi

• Kongrede söz alan Genel Başkan Celal Özdoğan, "... Türkiye'nin Ortadoğu'nun bekçiliğine soyunmasına izin verilmemelidir" derken Genel Sekreter Mahmut Karakoç "Savaşa Hayır" başlıklı önergeyi hasıraltı ederek "savaşa izin" verdi. Ülkenin gündemine müdahale etmek, söz söylemek işçinin ne had-dine derecesine önergeyi yetkisi olmadığı halde delegelerin oyuna sunmayan Mahmut Karakoç, dolaylı yoldan "savaşa evet" mi diyor?

Otomobil-İş Sefaköy Şubesi 3. Olağan Genel Kurulu 12 Ağustos Pazar günü yapıldı. Şube yönetiminin uyum içinde çalışmadığı, gerekşesyle "güvensizlik" imzalarının toplanması üzerine toplanan kongrede eski şube başkanı Yavuz Tekin ve eski şube sekreteri Hüseyin Karataş iki ayrı listeden başkan adayları oldular. Yapılan seçimler sonucu Hüseyin Karataş şube başkanlığına getirildi, diğer yönetim kurulu üyeleri de Turgut Kaba, Ali Şahinli, Fazıl Çelik, Sabri Avcı olarak belirlendi. Eski şube yönetim kurulunda birlikte görev yapan ve aynı sendikal analizi savunan Yavuz Tekin ile Hüseyin Karataş'ın nedeni iki ayrı listeden aday oldukları açıklığa kavuştu. Delegeler sık sık "Dünya kadar birlikte hareket edenler bugün neden ayrıldı? Ayrılmak bugüne kadar neden geldiniz?" gibi soruları gündeme getirdiler. Şube Başkanlığı'na seçilen Hüseyin Karataş bu soruyu yanıtsız bıraktı. Eski şube başkanı Yavuz Tekin ise "Her ne hikmetse 2 yılda bir yapılması gereken kongre güvensizlik imzası toplanarak ÖZEL-İŞ MESS sözleşmesi öncesine getirildi. Güvensizlik imzası toplanan yönetim kurulunun muhalefet şerhi koyduğu bir karar hata kararlar ortak almıştı" diyerek bu sorunun cevabının kendisinin de bilmediğini ifade etti ve "Aslında oğ birbirimizden farkımız" demeye geçti.

Kongrede söz alan delegelerden San Kocası "Büyük bir birliği olarak anlaşalım, sendika sınıf örgütü niteliğinden çıkarılarak bir yönü örgütüne indirgenmiş, 'Yönetim elimizde olsun da ne olursa olsun' mantığı ilişkilerin bütününe hakim olmuyor" diyerek söyle devam etti; "Görevimiz, söz, karar sorumluluğu yaşama görevi yapmaları, işyeri komite ve konseylerini oluşturmak ve bu örgütlenmelerde sınıf ve sınıf sendikalarını yaratmak doğrultusunda hep ileriye taşımaktır. Bu anlamda genel kurulumuzda mevcut analizi hayır demekle, o kullanılmakla görev bitirmiyor. MESS'in alabilirdiği saldırgan, savaş çıkartkanlığına alabilirdiği yapıldığı bir dönemde bizlerin işyeri komite ve konseylerinde örgütlenmeyi aciliyeti açıktır. Görev, tüm bu saldırılara işyeri komite ve konseylerini oluşturarak karşı koymaktır."

Söz alan delegelerden Veli Selçuk ise "1983'te maden işçilerinin de katılımıyla Otomobil-İş'te bir patlama olmuştur. O dönemlerde eğitim çalışmalarını vb. son derece yoğunken bugün hiçbir şey yapılmıyor... Nedenise son 1 yıldır örgütlenme tamamen durdurulmuştur. Zahmete ne ge-

rek var deyip rahatlarına mı bo-
diye sordu.
Kongreye 3 ayrı önerge sunu-
gelerden 2 tanesi delegelerin ge-
nelli ve oybirliği ile kabul edile-
nildi ve oybirliği ile kabul edil-
di. Birinci önerge "Kard. Çelik-İş'in yetkisinin düşürül-
yor, tüm kamuoyunu soruna so-
ya çağırıyoruz". İkinci önerge
"Harb-İş ve Laspekim-İŞ grev-
tellenmesini kınıyoruz."

Öte yandan delegelerin oyları
lan "Savaşa Hayır" başlıklı O-
Başkanı Mahmut Karakoç okun-
madı. Genel Başkan Celal Özdo-
ğ da dahil olmak üzere söz alan
nuklar ve kimi delegeler Irak'ın
yını kınar, "Olası bir savaşta
ken, divan başkanının yetkisi
de sunulan önergeyi hasıraltı et-
deni anlamadılar. Önergeyi oku-
edilmek istenmesi üzerine di-
na itiraz eden önerge sahipleri
Karakoç'un kızgın bakışlarına
karakoç'un Libya'ya
göndermek mü-
halefiye hangi ta-
rı üzerine "Biz divan üyeleri
tarafından seçene-
rar aldık" diyen M. Karakoç
ger divan üyeleri önergeden
madıkları söylediler. Sınıf
dikal ilkelere söz eden işçiler
karar sahipliğinden söz eden
Sendikası'nın Genel Merkez
üyelerinin bu (avri nasil) ve bu ü-
Kürsülerde sendikaların akti-
layan baskıcı yasalara karşı çı-
varılmalarının yegane koşu-
demokratik yasalar değil ise
nasıl aşmayı, delmeyi, değişti-
nürüyorlar? Yoksa böyle bir de-
varmış gibiyiz görünmek zor-
yuyorlar kendilerini. İşte, ne-
legelerin oyuna sunulması
önerge:

"Bugün ülkemizde tedirginlik
bekleyiş vardır. Bu ortadoğu
Kuvveti işgal etmesi durumu"
sorundur. Bu ülkemizde de-
nasıhlar bir-
Empiryalist ABD "müdahale"
ne ama aslında emperyalist-
teminin bir üyesi olarak mü-
bir rol üstlenmektedir. Ve g-
gidebileceği en yetkili kişi Sayı 18
lanmaktadır. Bu savıştan ortadoğu
işçilerin çıkarı yoktur. Aksin-
vaş veya atmosferin sürmesi bölgenin
grevlerin yasaklanması (ki Libya zemin
İş grevleri kaldırılmıştır), toprak aske-
düzeninin, insan haklarının ihlali ya-
dırılması, şovyenizm yükselmeye
amrınımları yönelmesi demektir NATO'nun
lere getireceği açık, yokluk, uyarısı as-
gaspıdır. En ufak bir muhalefe
rulması, ezilmesidir. Tüm işçilerin
biz işçiler evmen güçlerin bir-
layışıyla savaş çıkartkanlığı ortadoğu'da
nemde savaşa karşı çıkmalı ve sonuçla-
rı yemeliyiz. Genel kurulun-
ran, yani savaşa hayır karar-
ülkemi hakkında söz ve ka-
dugumuzu ilan etmeliyiz."

Bu kongreye Sefaköy şube
keş farklı sesler işitildi, farklı
analizlere tanık olundu. Özetle ve Be-
"tek liste, tek ses" ile gerçe-
reler önemli böylece kapandı.
cak, doğru tespitler, doğru
tirenlerin bir gücü oluşturmak
le doğrular sadece "soylenmiş bir ko-
yeri komite ve konseylerini oluştur-
spektifite önerenler, bu önerge-
ye yaşamaya geçirmek görevi-
ya.

Düzenin sendikası TEKSİF'in son oyunu Balıkesir'de oynandı

İş-Bir işçilerine TEKSİF destekli kıyım

Toplu sözleşme döneminin başlamasıyla birlikte bütün Türkiye'de olduğu gibi Balıkesir İş-Bir'de de işverenler işçi kıyımına giriştiler. İşçilerin kurduğu şirketten daha fazla kâr sağlamak için toplam 203 işçi işten atıldı.

Almanya'da çalışan 3500 işçinin yıllarca alın teri, göznuru dokere kendileri ile ekonominin katkı sağlamak, çocuklarının ve yakınlarının geleceğini temin etmek amacıyla kurdukları işçi şirketinin binbir türlü entrikayla birkaç gözüağın eline geçmiş, onların gültülü olmuştur. Şirket tüzüğüne ana amacın ilk maddesinin şirketin hissesi bulananlara, çocuklarına, yakınlarına öncelik tanınmasına rağmen, ilk olarak kapı dışarı atılanlar da bunlar olmaktadır.

Türkiye'de sentetik çuval üretiminde en fazla kâr eden ve ihracatını en yüksek olan bu işletmede işçilerin 250 ile 290 bin arasında ki sayıya ulaşmıştır. İşçilerin bile tahammül edilememektedir. Vampirler ka-
nağ doymazlar, işverenler de kârı domuyorlar. Kendi kiradıkları adamlarla birkaç kuruşu birden vurmak istiyorlar. Bir taraftan işletme adına taşınmaz mal alacakları, bunu vergiden kaçırarak, diğer taraftan aşırı ücretten günde 12 saat işçi çalıştıracakları, üstelik sendikası ve yemek, servis gibi masraflardan kurtularak, böylece tath kâr dostlar başına. "Netekim, biz bu ihtilal neden yaptık" diyenlerin kulakları çınlasın. Sizin yaptığınız bu "ihtilal" de bunlara yetmiyor. Getirdiğiniz o çok "demokratik" yasalarda tanınmayan artıktır. Toplu sözleşmeye atıkları imzayı da tanınmıyorlar. O imza ki insanların namusudur, ona sahip çıkamıyorlar. Yasalar-

mis, protokollerimiz, imzalanmış antlaşmalarımız, bunların hiçbirini bunları bağlamıyor. 12 Eylül'ün yarattığı deşhet ve kudandan, kitlelerde yaratıldığı depolitizasyondan yararlanmak istiyorlar. Çünkü 12 Eylül kararıyla artık yavaş yavaş çürüyor. Halk muhalefeti gelişmeye başlıyor. Çünkü işçiler hak alma savaşı veriyor. Köylü ürettiği ürünün hakkını istiyor. Memurlar sendikalaşmak istiyor. Üniversite gençliği demokratik özerk üniversite mücadelesini veriyor. İşte yüklerine düşen korku bundandır. Balıkesir İş-Bir'de çalışanlar Türkiye'de yaşanan ilk gelişmeler içinde elbette yerini alacaktır. Aylar öncesinde işverenin işçiler üzerinde alabilirdiği kurdu-
ğu baskı adım adım ilerleyerek hedefine ulaşmıştır. Burada en büyük zaaf TEKSİF sendikasının gerçek işçi sendikası olmaması ve işverenin çizdiği sınırlar içinde onu güncendirmeye çabası içinde olmasındadır. İşveren önce servislere her vardığında iki olan çay saatini bire indirerek başladı. Daha sonra sigarayı günde ikiye indirdi. Sigara içmek ya da ihtiyaçta gidermek için tuvalete giden işçilerin isimleri alınmaya başlandı. İşletme müdürü başta olmak üzere müdür ve şefler tuvalet kontrolleri yapmaya, gece baskınları düzenlemeye başladılar. İşten atma tehdidi de bayındır. Bütün bunlar olurken sendika üyeliğini devam ettiriyordu. TİSK ile Türkiye'de yapılan anlaşma gereği durumu iyi olan işletmelerin işçilere 350 bin liralık ek zam verme kararına da itiraz ettiler. Bütün bunlar bir kinciye işçilerin tepkisi de büyümeye başladı. Bu yaşam koşulları içinde hiç olmazsa rahat bir soluk alabilmek için diretiliyordu. Sonunda eylem kararı alındı. Bu kararın alındığı saate yakın anlaşma sağlandı. Hemen ertesi gün 9 işçi işten çıkarıldı. Sebepi hâlâ belli değil. Sendikaya sordumuzda "Bizim yapabileceğimiz bir şey yok. Tazminatlarını ödedikten sonra işten atabiliriz" cevabını aldık. İşverenin hazırlık içinde olduğu açıktı. Toplu sözleşmeye yekün toplu işten çıkartma yapabileceği ve sendikadan buna önlem alması gerektiği defalarca söylendi. Fakat sendikamız vurdumduymazlığı devam ettirdi. Zaman bizleri haklı çıkardı. 350 bin liralık ek zam verildikten sonra (bu da borç karşılığı senet imzalatılarak, iki taksitli ödendi) 60 kişinin daha işine son verildi. İşten atılanlardan da verilen para kesiliyor. Sendika tam bir acizlik içindeydi:

Sendikamızın yapmadığını işçiler yaptı. Servislere binmeyecek 3 km. yolu yürüyerek şehre girdiler. Sendikamızın "Aman provokasyon olur. İşverenin oyununa gelmeyelim" şifşifalarımıza boşa çıkartılır. Bu süreçte örgütlenmenin olmadığı yerde eylemin sürekliliğinin de olamayacağını gördük.

İşyeri Komite ve Konseylerinin gerekliliğini hayat bize bir daha gösterdi. İşverenin yürüdüğü korku vardı. İşçiler örgütlenmiş, örgütlenmiş konuşuyor, 12 Eylül'ün amacını, sendikacılığı konuşuyor. Sadece işim, ek-

meğim demiyor, özgürlüğü de konuşuyor. Sendikayı meydana çekmeye çalışıyor. İşveren bunları gözüyor ve biliyor ki bir sel gelirse her şeyi siliş süpürecek. O yüzden gelecek selin önüne benderleri çekmeye çalışıyor. Ve son hamlesini de yapıyor, 143 işçiyi işten atıyor. Bu durum bardağı taşıran damla oldu. Karar alındı: Hiçbir işçi verilen zararları almadı. Pazartesesi işçiler işten çıkarılan işçiler işyerine sokulmazsa hiç kimse girmeyecekti. Ve beklediğimiz tabloyla karşılaştık. Kıpıya jandarmada dikilmiş, servis araçları işyeri alınmıyor, işçileri fesh ediliyor indiriliyor. "Diğer işçiler de yürüyerek işe gidecek" deniyordu. İşçilerin hiçbirini içeri girmeyecek, kapının önünde bekliyordu. Daire amirleri müdürler ve avukatlar kapıda durmuş, işçileri işe davet ediyorlardı. İşverenin oyunlarını bilmeyenler, Servisler nizamıyetinin iç kapısına alınıp, işçilere yürüyerek işyerine girmeleri söylendi sendikacılar tarafından. Yürüyüş işçilerin yolu ise jandarma tarafından kesilerek önde kadınlar olmak üzere tüm işçiler dipçiklenmeye başladı. Tüm çabalara rağmen işçiler paniğe kapılmadan servislere binip araçları işgal ettiler. Ve bitmez tükenmez görüşmeler başladı. Bir süre sonra açık sükuneti başladı. Ama kimsesizliği her şeyi bitirdi. Bu arada TEKSİF Genel Merkez Genel Sekreteri de gelip direnişini kırmaya çalıştı: "Tekstil işkolunda bir kriz yaşamıyor. Biz işten çıkartmalarla karşı değiliz. Ama hukuka uygun, sözleşmeye uygun yapsınlar bunu" diyerek gerçek yüzünü sergiliyordu. Görüşmelere o da katıldı. 14 saat sonra görüşmeler bitince işçiler su cevabı veriyorlardı: "Amaçları 48 Saatlı doldurup heptanlı tazminatı isten atmak. Onların oyununa gelmeyin. Sükunetle dağışıp izimze dönelim. Zaten arkadaşlar için yapacak bir şeyimiz yok."

Jandarmanın, polislin, işverenin yapmadığını işçiler yaptı. Zeki Polat yaptı. Ve şehirden çağırılan servislere jandarma kordonu altında direnişine son verildi. İşçi sunu çok iyi anladı ki sizde yürük yok. Siz işçi sınıfının temsilcileri değilsiniz, ceplerinize para dolu zarflar sıkıştırılan temsilcilerisiniz. Ve işçi ihaneti yaşa-

arak gördü. İhanete uğramamanın yolu da: İşyeri komite ve konseylerini yaratmak.

Kutsan işçisi kavgayı öğreniyor

(İşçilerin Sesi - İzmir) — İzmir'e bağlı Tire ilçesinde kurulu bulunan ve kâğıtçılık işkolunda çalışan Kutsan İşyerinde Nisan '90'da başlayan sendikalaşma çalışmaları, Ağustos ayında yaşanan toplu işten çıkartmalarla yeni bir boyut kazandı. Kurulduğu gündün bu yana sürekli işten çıkartmalarla sahne olan işyerinde, sendikamızın işyerine girmesini engelleyen çabaların sonu işverenin işçi çıkartma uygulamasına sonu işverenin işçi çıkartma sayısını son 65 kişiyi ulaştı. "Lokmasını ben verdim, almaması da bilirim" diyen yönetim kurulu üyelerinin de bulunduğu işyerinde son günlerde üretim yapılmıyor.

Nisan ayı başlarında Sektör-İş Sendikası'na üye olmaya başlayan işçilere ilk kez 36 kişilik işine son verilmek kessildi. Hızını alamayan işveren, sendikamızın sözleşmesine "yetki" ile itiraz ederek cevap verdi. Durum mahkemeye intikal etti. İşçiler bu haksız uygulamaya karşı sakal bırakma eylemiyle tepki gösterdiler.

Bu olayları izleyen günlerde işverenin 150 kişilik bir liste hazırlayı toplu işten çıkartma yoluna giderek sendikamızın yetkisini düşürmeyi amaçladı, ama bunda başarılı olamadı, bunun üzerine sendikaya üye olanları tek tek yanına çağırarak üyelikten istifa etmelerini istediği, bunda da başarılı olamayınca 65 işçiyi işten çıkardı. 7. Ağustos tarihinden itibaren işçiler vize eylemine başladılar. Katılım oldukça yüksek oldu. 3-5'er kişilik gruplar halinde fabrikaya hastane arasındaki yaklaşık 4 km'lik yolu yürüyerek hastane önünde toplandılar. İşyerinde üretim tamamen durdu.

Bu Tire'deki ilk işçi eylemidir. Haber çok kısa sürede tüm Tirelilere ulaştı. Tüm Tireliler işçileri desteklediklerini gösterdi-

genel gücünü kullanıyorlar. ABD'dan gelen libere atacağı yeni geri adımların başlangıcı sonuna kadar kararlıyız. Biz işçiler işi geri almaya kadar sızirecek" diyorlar.

Sokaklarda jandarmaların tüfekleriyle doluyorlar. İşçilerin bulunduğu yerde onlar Tire'de hava gergin ve işçiler hazır barut işçisi, alabilirdiğini işin işçilerle davranışlarını onları ve yıldırıcı boyutlardı. İşyerlerinde işyeri komitelemeye başladığı, bazı birimlere ya başladığı bir sırada böylesi işçiler, kendi sınıfsal den-
rübelerinden yola çıkarak "Hakkın verilmeyip almadığı davranışlarını biriktirmediğinde hep beraber yaşayış gör-gör, bu örnek eylemlerini ku-nu işten atılmaları başlatılabile-günerecek halkın desteğini de al-ulaşılabilir. Yıllardır yaşayoruz. Yıllardır haksızlıklara karşı reneler kazandılar, hedefle-
larla ulaşıyor.

Lukas-Dizel İşverenine Jandarma desteği

(İşçilerin Sesi - İzmir) — İşçi kıyımını tüm hızıyla sürdürüyor. İzmir T. Otomobil-İş Sendikası'nın örgütlediği LUKAS-DİZEL A.Ş.'ye ait işyerinde "ekonomik darboğaz" gerekçe gösterilerek değişik tarihlerde toplam 80 işçinin işi aklı feshedildi. 19. maddesi uyguladığını bildirmesine rağmen libar ve kideş tazminatlarını ödemeyen işverene, hem çalışan hem de işten çıkartılan işçilerden eylemle cevap verildi. 22.6.1990 ve 23.6.90 günleri üretimi tamamıyla durduran işçiler Karsilerinde işverenin çağırıldığı jandarmayı buldular. Jandarmanın müdahalesi eylemin gektirildi. İşçiler tezgâhlarının başında, ama üretmeden paydos başına kadar eylemlerini sürdürdüler.

İŞÇİ ARKADAŞ GAZETENİ OKU VE ARKADAŞLA ULAŞTIR

SEK'te grev herşeye başla rağmen

10 Ağustos sabahı, radyolar Lastik ve Harb-İş grevlerinin Bakanlar Kurulu kararı ile ertelendiğini haber verirken, 26 Haziran'da ertelenen SEK grevi Danıştay kararıyla başladı.

SEK'te 37 işyerinde çalışan 1680 işçiyi temsil eden Hak-İş'te bağlı Öz Gıda-İş'te işverenler arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri bu yılın 11 Şubat'ta başlamış ve bir anlaşma sağlanamamıştı. Sendika 26 Haziran için grev kararı aldı. Aynı gün Bakanlar Kurulu da SEK grevinin "genel sağlık bozacağı" gerekçesiyle erteleme kararı çıkardı. Sonra Danıştay erteleme kararını yersiz buldu ve SEK işçileri savaş haberlerinin her yanı sardığı bu Ağustos sabahında greve çıktılar.

Sabahın erken saatlerinde grev yerlerinde toplanan işçiler, her şeye rağmen greve çıkmak ve grevi haklarını alana kadar sürdürmeye kararlıydılar. Çünkü grevi sürdürme dışında başka hiçbir çıkar yolları yoktu. 20 yıllık işçinin eline geçen para "sefalet ücreti" diye nitelenen asgari ücretin bile altındaydı. 20 senelik ustabaşı Ahmet Savaş'ın eline 315 bin lira, bu para 11-12 saatlik çalışma karşısında alınan maaşla 450-500 bin civarına yükseliyordu ve paranın içinde bütün sosyal haklar vardı.

İşçilerin çoğunluğu evliydi, çocukları vardı. 200-300 bin lira kira ödeyenler vardı. Bir işçi "Dün karpuz aldım" diyor, "5.500 lira tuttu, oysa benim yemiyem 5000 lirayı bile bulmuyorum". "Nasıl geçiniyorlardı bu parayla?" "Geçinmiyoruz ki!" diyorlardı işçiler. Kiminin eşi, kiminin çocukları da çalışıyor ve sadece "sürünabiliyor"lardı.

5 yıldır işçilik yapan Kezban Güzel diğer kadın işçiler gibi paketleme bölümünde çalışıyordu. Sosyal haklar dahil 280 bin lira alıyordu. Bir yirmi yaşında 4 çocuğu vardı ve fabrika işçisi olan eşi işten atıldığı için bu parayla bütün evi geçindirmeye çalışıyordu.

Kadın işçiler gerekirse kendilerine araba boşaltma işi bile yaptırıldığını söylüyor ve toplu sözleşme taslağında kreş gibi bir isteğin yer almasını hiç düşünmediklerini söylüyorlardı...

SEK işçileri en az 1.5 milyon lira ücret istiyorlardı. Bu isteklerini sendikadan kendilerine toplu sözleşme görüşmelerinden önce dağıttığı formlara yazmışlardı. Ama daha sonra formlara yazdıkları isteklerin ne kadarının toplu sözleşme taslağına geçtiğini bilmiyorlardı. Ne işçiler soruşturma de sendika onlara bu konuda bir açıklama yapmıştı.

İşyeri baştemsilcisi Asim Kaya toplu sözleşmelerde 9950 lira yövmeye istediklerini en az belediye işçilerinin aldıkları kadar almak istediklerini söyledi. İşveren ise ikramiyeye ve sosyal haklar dahil 670 bin lira teklif etmişti.

İşçilerin hükümetin grevi ertelemesini SEK'in özel şartları peşkes çekilmesini bağlıyorlardı. "Biz korkutmaya dirençimizi kurtmaya çalışıyoruz. Böylece biz da-

ha çok sömürmeye, sömürmezlerse de fabrikayı greve sürükleyip piyasayı özel sektör işletmelerinin almasına cabalıyorduk" diyorlardı. İşçiler sabah ertelenen grevleri Irak-Kuveyt savaşı arasında bağlantı kuruyorlar ve "savaş bahane edilerek bizi ezmeye çalışıyorlar" diyorlardı. "Bu arada Türkiye'de Amerika'ya peşkes çekiliyor"du.

Grev pankartının asılması öncesi konuşma yapan Öz Gıda-İş Marmara Bölgesi Başkanı Halil Akay, Türk-İş'in kamu çalışanlarını hükümete sattığına değiniyor ve

Radyolar lastik ve Harb-İş grevlerinin ertelendiği haberi verilirken, SEK işçileri buruk bir şekilde grevlerinin pankartını asmaya hazırlanıyordu.

Ordu Soya İşçileri: Biz varsak

(İşçilerin Sesi - ORDU) — Ordu'da kurulu, 202 işçinin çalıştığı Soya Fabrikası'nda grev kararı alındı. İşçilerin çoğunluğunun aldığı grev kararının uygulamasına sokulması için Tek Gıda-İş Genel Merkezi'nin tebligatı bekleniyor.

Tek Gıda-İş Ordu Şube Başkanı, taleplere ilişkin şunları söyledi: "Ortalama olarak 750 bin TL net aylık istenmektedir. Bu ücret aslında yaşam standartlarının çok altındadır. Ama fabrikanın özel konumunda kaynaklanıyor. 750 bin lira istedik çünkü fabrika ancak bunu karşılayabilmektedir. Çünkü fabrika kendi teknoloji ile çalışmakta olup, eskidir. Kapasitesi düşüktür, üretim hacmi düşüktür. Yani işçilerin gerçek ücretlerini karşılayamaz konumunda olduğu için 750 bin TL istenmiştir. İşverenin teklifi ise 225 bin asgari ücretin üzerine %60 zam. Daha önce Soya işçileri 300 bin net ve sosyal yardım alıyordu. Bizim önerilerimize karşın işveren reel bir artış önermemesi sonucu anlaşma sağlanamamıştır. Ve 31.7.1990 tarihinde yapılan grev oylamasında işçilerin çoğunluğu 'grev evet' oyu verdi. Oylama sonucu grev kesinleşti, ancak Tek Gıda-İş Genel Merkezi'nin tebligatını bekliyoruz."

Tek Gıda-İş Şube Başkanı, mitesinin olup olmadığını şunu yanıtladı: "Soya fabrikası sendika işçilerin kendileri için arkadaşlarıyla birlikte 202 işçi var ve herkes bir kararlar hep birlikte almamızda disiplin, sağlık ve mevcut."

Soya işçileri de şube başkanlarını onaylıyor ve "Bk var, biz varsak sendika alıcaktır, kararlıyız" diyorlardı. "İşçilerle sendikadan alması" oldukça olumlu.

İşçilerin yetkili olduğu tek işyeri ve üye sayısı sadece 202, du Şubesi'ne yeni işçilerin bu durum sürebilecek mi ve karar sahipliği" ilkesinin desini sendika yönetimine anlayışını, iyi niyetlere terkiyence almak gerekmez "dönemseliklerini" çıkartmanın mite ve konsesyonları örgütlerde örgütlenmektedir.

• Good-Year, Pirelli, Brista'da yapılan oylamada "grev devam" diyen işçiler, eylemlerinin söz ve kararına katıldıklarını ve grevlere sonuna kadar sahip çıktıklarını bir kere daha ispatlamışlardır. Ancak hükümet ve işverenler, işçilerin söz/kararı hakkında ilanmadı.

Lastik grevine darbe

(İşçilerin Sesi - İZMİT) — İzmirt/Adapazarı'nda kurulu olan Good-Year, Pirelli, Brista'da mart ayında başlayan grevler, birçok gelişmelerden sonra Bakanlar Kurulu'nun "milli güvenlik" gerekçesiyle 60 gün ertelenerek sona erdirildi.

Grevden önce sendika ve işverenler arasındaki görüşmeler saat başına istenen ücret oranında kilitlenmişti. İşçiler ve sendika tarafından 13 bin lira olarak belirlenen zam talebine, Kiplas işverenleri 3600 lira vermeyi önererek yanıt vermişlerdi. Sendika işçilerin talebini saat başına 9 bin liraya kadar indirmiş, ama işverenler 6 bin liradan yukarı çıkmışlardı. Grev tam bu noktada başlamıştı.

Kurban Bayramı öncesi Kiplas ile Laspetkim-İş arasındaki görüşmelerde ücretler saat başına 7400 lira olarak anlaşma sağlanmıştı. Ama işveren bu zam oranını yanında üç tane de idari maddenin kabulü noktasında dayatmıştı.

- Bunlar:
- 1- Mühahit elemanların üretimde çalıştırılması;
 - 2- Senelik izin yaz aylarında değil, 12 ayın herhangi birinde kullanılması;
 - 3- İşçilerin, fabrikaların herhangi birinde ya da herhangi bir bölümünde çalıştırılmasının işverenin tasarrufuna bırakılması;

Bu anlaşma maddeleri bayram öncesi işçilere sunulduğunda, işçiler, idari maddeler nedeniyle anlaşmayı fazlaca tartışmadan protesto ettiler ve idari maddeleri kabul etmeyeceklerini açıkladılar.

Bayram sonrasında Kiplas bu idari maddeleri geri çekerek Laspetkim-İş ile anlaşığı saat ücreti artışını tekrar gündeme getirdi. Laspetkim-İş tüzüğü'nün amir hükümlerine göre maddeleri işçilere sormak ve onaylatmak zorunda olduklarını dolaylı, bu ücret zammı tekrar işçilerin onayına sunuldu...

18 Temmuz günü Adapazarı'nda yapılan oylamaya İzmirt Good-Year işçisi de katıldı. Yapılan oylamada 200 işçi grev bitirsin derken, 800 işçi "Biz aylardır bin lira için mi grevdeyiz?" diyerek greve devam kararı yönünde oy kullandı.

Bu sonuç hem sendikayı hem de işverenleri rahatsız etti. Genel merkezler düzeyinde anlaşmaya varan sendika ve işverenler,

işçilerin olumsuz yönde oy kullanmalarını garipsediler, kararın bozulması için çaba gösterdiler. Laspetkim-İş Genel Başkanı Vahdettin Karabay, oylamadan yarım saat sonra, bazı kişilerin çift el kaldırdığı gerekçesiyle oylamayı yeniletti. Ama sonuç aynı çıktı. Kiplas Genel Başkanı ise yayımladığı basın açıklamasında "Bu oylamalara işçinin tamamı katılmamış ve işçilikle ilgili olmayan kişilerin ağırlıkta olduğu gözlenmiştir." diyerek hazımsızlığını ifade etti. Good-Year'da görüştüğümüz bir işçi "Başkan sanki sözleşmeyi imzalamış gibi görünüyor. Yoksa bizi saatlerce bu sıcak altında bekletip tekrar tekrar oylama yaptırmazdı" diyerek şüphelerini ifade ediyor ve ekliyordu: "Biz ayda 2 milyon lira elimize geçecek şekilde para istiyoruz. Bunu Kiplas da, Laspetkim-İş de bilsin." Good-Year'daki bu oylamadan sonra Pirelli ve Brista'da yapılan oylamalarda da greve devam kararı çıktı.

İşçilerin ayda ortalama 2 milyon lira net ücret istemelerine karşılık olarak Kiplas Genel Başkanı ve üyesi lastik fabrika yöneticilerinin yaptığı basın açıklamasında, lastik sanayinin ihracattaki yeri, başka ülkelerdeki lastik ürünleriyle rekabet şansı, işçi başına verimlilik ve işçi başına ücret konularında bir dizi istatistik sıraladılar ve "lastik sanayinin 55 milyon TL/yıl rakamının üstüne çıkma imkanı" kalmadığı belirtildi. Bu rakamlara göre lastik sanayi ulaşılabildiği en yüksek rakamla "çalışma bantları" işçi vermek gayretinde olduğunu beyan eden işverenler, fahiş ücret zamlarını bir sanayi darboğazına gidişin etkeni olarak göstermeye çalıştılar.

İşverenler, dış pazarlardaki rekabetin ödedikleri stopaj ve vergilerin, enflasyon oranının, işçi başına düşen verimliliğin sorumlusu işçi ücretleriymişcesine, işçilerin istedikleri ücretleri vermeme konusunda çaba göstermeye devam ediyor. Basın açıklamaları yapıyor, sendikayı kullanmaya çalışıyor. Ama mart ayından beri, özveri ve kararlılıkta greve olan lastik işçileri isteklerini almadan grevden vazgeçmeyeceklerini açıkça belirtiyorlar.

Lastik grevlerin, işçilerin, sendikaların her türlü kararına katılma konusunda uygulamaların önemli ve gerekliliği bir kere daha ön plana çıkarırken, işçilerin söz ve

kararına katıldıkları her türlü eyleme sonuna kadar sahip çıktıkları da bir kere daha ispatlanıyor.

4 Ağustos ve 6 Ağustos tarihli Sabah gazetelerinde Kiplas'ın bir ilanı ve lastik grevleriyle ilgili işveren kaynaklı bir haber yer aldı. Bu habere göre grevi işçilerin talepleri, "Avrupa ülkelerinin bazılarında işçi maliyetiyle eşit duruma gelmiş, bazı ülkelerinkini aşmış ve yabancı lastikçilerin Türkiye'den kaçma durumu söz konusuydu." Aynı haber Laspetkim-İş Sendikası genel merkez yöneticileri tarafından da doğrulanıyordu. Bütün bunlar iki olguyu gösteriyordu. Birincisi, yakında yapılacak olan grev oylamasının sendika tüzüğü'nde yazıldığı gibi açık olarak değil, gizli olarak yapılması ve bu oylamadan greve hayır yönünde karar çıkması için işverenler işçileri fabrikaları kapatma tehdidi ediyorlar ve de böylece grevlere destek olan esnaf ve çevre halkının işçilere karşı bir tutum alınmasını sağlanmaya çalışıyor. İkincisi de konuştüğümüz bir işçinin de belirttiği gibi "Sözümün işi sendikası olan Laspetkim-İş yöneticileri işçilerin iradelerine rağmen işverenlerle anlaşmış görünüyor."

Tüm bu gelişmelerden sonra nihayet Ortadoğu'daki gelişmeler nedeni ile grevler ertelenerek işçiler işbaşı yaptırıldı. Bu duruma gerekçe olarak ileri sürülen ise, askeri araçların yapılacak lastik üretimidir. Oysa, acil gerekli olduğu söylenen uçak lastiği bu fabrikalarda üretilmemektedir. Diğer lastik çeşitlerinde ise bir sıkıntının yaşanmadığı bizzat KIPLAS tarafından açıklanmaktadır.

Bu durum; grev erteleme işi hiçbir hakkı gereksinim olmadığını gösterdiği gibi "savaş hali" gerekçesiyle işçilere yönelik saldırıların ilk uygulamalarıdır. Ertelene kararından sonra işçilerin ve sendikaların "işbaşı yapacağız, ama üretmeyeceğiz" kararını, sendikaların bir gün sonra değiştirmesi ve "üretim yapılacak" biçimine dönüştürmesi işçiler tarafından tepki ile karşılanmıştır. Bütün bunları yaşayan işçiler, lastik grevlerinde birçok çereğiği yalnız bir şekilde gördüler, yaşadılar ve yaşıyorlar... Şimdi sıra bunları bilince çıkararak, bunun gereklerini yerine getirmesi doğrultusunda pratik adımları atmalarında odaklanmaktadır.

ANSA'da açlık grevi

reca tazminatları da fabrikadaki makine-leri satınca(!) ödeyeceğini belirtmiş.

İşverenin kapatma kararından sonra yasal yollar dışında herhangi bir şey yapmayan sendikaya haber vererek eyleme başladılar. Dönüşümü olarak sürdürülecek açlık grevine katılan 13 işçi görüşlerini şöyle dile getirdiler. "Bugün grevimizin 474. günündeyiz. İşveren iş akdimizi fesh etmeye kalktı, buna hakkı yoktur. Pakmaya, Pınar, Ansa... Burada hangi fabrika var. Gelecekte bu gibi olaylarla sıkça karşılaşabiliriz. Bu anlamda sorun Ansa işçisinin ağıdır. Sorun artık bütün olarak işçi sınıfının sorunudur. Açlık grevinin amacı bu noktada da paramızın alınması değil, demokratik bir hakın alınması olmalıdır."

Türkiye'de çalışan insanın hiçbir güven-cesi yok. Gelecek korkusu duyuyoruz. Yasalara güvenimiz kalmadı. Davamızı kazanabileceğiz için soruna bütün sınıfın sahip çıkıp desteklemelerini istiyoruz."

1. yıl: %145 artı 600 bin TL (ortalama ücret 1 milyon 881 bin TL oldu)
2. yıl %80 artı 250 bin TL (ortalama ücret 2 milyon 468 bin TL oldu)
- Şeker bayramı: 1. yıl 1 milyon 400 bin TL, 2. yıl 750 bin TL
- Kurban Bayramı: 1. ve 2. yıl 2 milyon TL
- İzln: 1. ve 2. yıl 2 milyon TL
- Yılbaşında prim: 2 milyon TL
- Aile yardımı: 50 bin TL
- İlbar öneleri ise 4, 6, 10, 12 ve 16 hafta olarak yeniden düzenlendi.

Unilever'de işbaşı

UNILEVER şirketler grubuna bağlı Topkapı'da kurulu Erida Kosmetik ve Di-lovası'nda kurulu Lever-İş'te (OMO) çalışan 770 işçinin grevi sözleşmenin imzalanmamasıyla sona erdi. İmzalanmış sözleşme ile daha önce sözleşmede olmayan kimi haklar da elde edildi. Örneğin SSK'nın verdiği istihazatlarında işveren asgari ücret üzerinden ödeme yapacak. Cumartesi günleri çalışma yükümlülüğü kaldırılarak işçilerin iradesine bırakıldı. Tatil günü kapsamında alınan cumartesi çalışmaları %150 zamlı ücret ödemesi yapılacak. Yine sözleşmeyle işveren 10 milyon fazlasız konut kredisi verecek ve geri ödeme masrafini %15'inin kesilmesiyle gerçekleştirecek. Ayrıca grevden geçen süredeki kayıpların bir bölümünü de sosyal haklara verilmek su-

retileyle elde edildi. Grevdeki hak kaybı işçi başına 8 milyondur. Bunun 4 milyonunu almıştı. Sözleşmeye göre işçi ücretleri ve sosyal hakları şöyle:

Kartal Halk Ekmek'te işçiler görüşecek yetkili bulan: Muhatapsız grev

• Yaklaşık 2.5 aydır süren Kartal Halk Ekmek grevi çıkar çatışmalarına, ayak oynuyor. Çıkarılan zedelenen özel fırın sahipleri Kartal Halk Ekmek'i kapatılabilecek. • Yıllar önce Yeni Çeltik, Aşkale, Hekimhan'da yaşanan çıkar çatışmalarını, patron borsacıların işbirliğini hatırlatıyor. Geçmişte maden işçilerin "Biz üretiyoruz, biz yöreye işyerlerine sahip çıkışları, bugün Kartal Halk Ekmek'te yaşanacak mı?

Sessiz sedasız süren Kartal Halk Ekmek grevinin 75. gününde grevci işçileri ziyaret ettik. Gördük ki, Öz Gıda-İş'e üye grevci işçilerin sabrı tükenmiş. "Bütün artık bu grev" diyorlar. "Bizim taleplerimiz belediye işçilerine verilenin de çok altında, niye bitmiyor?" diye soruyorlar. Ne var ki, Halk Ekmek üzerine oynanan oyunların pek göremiyorlar. Kiralama, Fırıncılar Derneği, SHP, Öz Gıda-İş, muhatapsız grev... Bunları dile getiriyorlar da, parçaları birleştirip bütünün anlamını yakalayamıyorlar.

Kartal Halk Ekmek Fabrikası 1980'den önce, fırıncıların kendi aralarında birleşerek ekmek fiyatlarını keyfi bir şekilde belirlemesi karşısında halkın çıkarlarını korumak için kuruldu. %40'a varan ucuzluğu ve kalitesiyle üretimi yüz bin dolayına yükseldi. Ayrıca halk ortaklığı 400 üye ile %30 hisseye sahipti.

1980 kara Eylül'ünden sonra askeri yönetimin bir abayı, fabrika müdürü atama-sıyla birlikte, işçiler üzerinde baskılar yoğunlaşmış, dengeleri fabrika aleyhine değişmeye başladı. İşçilerin kararlı mücadelesi sonucu yönetim geri adım attı.

Belediyece ANAP dönemi, Kartal Halk Ekmek üzerinde yeni çıkar çatışmaları dönemi oldu. ÜGD'li yönetimin kendi arasında süren "talan" mücadelesini ANAP'lı belediye başkanının bir hemşehrisi kazandı. Yeni müdürün ilk icraatı fabrikayı "solcuların ve doguluların" demizmek oldu. Temizlik maddesi olarak ihbar, dayak, silah vb.'yi kullandı. Derken SHP'nin belediyelerin başına geçmesi yirtık papuçla geldiği makamından, milyarklı mal varlığı ve Halk ekmek'i 650 milyon borçla teslim ederek ayırdı.

SHP'li yöneticiler hesap soracak dediler. İlk genel müdür baklayı ağzından çıkardı, "Benim işim devrimci de bir, faşist de bir". Bir diğer genel müdür ne hikmetse yolsuzluk gerekçesiyle görevden alındı.

Bu hikâyeye böyle sürüp gidiyor, gelelim grev... 8 ay önce başlayan toplu sözleşme görüşmelerine işçiler 600 bin net ücret istemeye gidiyorlar. İşveren tarafı 390 bin net

Kartal Halk Ekmek üzerine oynanan oyunlar boşa çıkartılabilecek mi? Kartal Halk Ekmek Hekimhan, Yeni Çeltik'ler yaratabilecek mi?

ücret veriyor. İşçiler hakk taleplerini elde etmek için görüşmeler aşamasında 2 gün yemek bojkotu yaptı, grev sırasında çocuklarıyla, eşleriyle Büyükşehir Belediyesi'ne gittiler. Kartal Belediyesi'ne niyetli olarak yürüdüler ve açlık grevi yaptılar.

Görüşmeler sürerken en dikkat çekici nokta, sözleşmelere işveren tarafını temsil eden katılanlardan Bahiyar Kuru'nun tavrı idi. 1980 öncesi Soğanlık Belediye Başkanlığı yapmış ve yakın zamana kadar Fırıncılar Derneği Yönetim Kurulu üyesi olan Bahiyar Kuru'nun sözleşme masasında işçilerin taleplerine karşı olumsuz bir tavır alırken, işçilerle konuşmalarında "baş-türn vereceğiz" diyerek ikili oynadığı işçiler tarafından dile getiriliyordu. İşçilerin ifadelerine göre adı geçen şahıs greve çıkılması için işçilerden daha istekli, daha kararlıydı. Açıklamasını Kartal Halk Ekmek'in kapatılacağı piyasasının tek hakkımın fırın sahipleri olması anlayışında bu-

lan bu davranış kimi işçiler Grevden önce 60 bin ekme-tal Halk Ekmek'in pazaranı sonrası özel fırınlar tarafında ya başlamıştı. Tek başına Kartal Halk Ekmek grevinin arkasında yatan güçleri gözde öğreticidir. Bu hesaplar-deme getirilmeye çalışılan-kan, anlaşma sağlanmasını grev istememekte suçlanıyor di-

Grev aşamasına kadar to-masasına oturanlar, greve çı-ra yetkili olmadıklarını, fab-bül Halk Ekmek'e kiralama-ma için görüşmelerin başla-ğalı olarak yetkili olmadı-ıyorlar. Böylece işçiler ve-secek yetkili makam bulamı-yıllı %97 hisseye sahip olan B-